

ห้องสมุด
สำนักงาน ก.พ

Digital Object
National Assembly Library

รายงานการประชุม

รัฐสภา

สมัยที่ ๘
ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓

(สมัยวิสามัญ)

พ.ศ. ๒๕๒๓

Digital Object
National Assembly Library

พระราชกฤษฎีกา

เรียกประชุมสมัชชาวิสามัญแห่งรัฐสภา

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ

โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ สมควรที่จะ
เรียกประชุมรัฐสภาเป็นการประชุมสมัชชาวิสามัญ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๘ และมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุม
สมัชชาวิสามัญแห่งรัฐสภา ตั้งแต่วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๓

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลตรี ประมวล อติเรกสาร

รองนายกรัฐมนตรี

Digital Object
National Assembly Library

รายงานการประชุมรัฐสภา

ครั้งที่ ๑/๒๕๒๓ (สมัยวิสามัญ)

วันศุกร์ที่ ๑๙ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๒๓

ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๑.๐๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๘๔ คน

ประธานรัฐสภา : บัดนี้ไม่มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเรียน

เปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๒ วิจารณ์รายงานการประชุมรัฐสภา ครั้งที่ ๑๗/๒๕๒๓ (สมัยวิสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๔ มกราคม ๒๕๒๓ และครั้งที่ ๑๘/๒๕๒๓ (สมัยวิสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๒๓ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดูตั้งแต่วันจันทร์ที่ ๑๕ กันยายน แล้ว ท่านสมาชิกในที่ประชุมนี้จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงอย่างไรหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มีสมาชิกในที่ประชุมนี้ขอแก้ไขเพิ่มเติม ก็ถือว่าที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมรัฐสภาทั้ง ๒ ครั้งดังกล่าว

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

Digital Object
National Assembly Library

คววมวก

ที่ สร ๑๒๐๓/๒๕๕๘๒

สำนักนายกรัฐมนตรี

๑๐ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . .

กราบเรียน ประธานรัฐสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . ต่อรัฐสภา เป็นเรื่องด่วน และคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติสำคัญอันเกี่ยวกับความมั่นคงของราชอาณาจักร

จึงกราบเรียนมา เพื่อได้โปรดพิจารณา หากเห็นชอบด้วย ก็ขอได้โปรดนำร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น เข้าพิจารณาในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาตามนัยมาตรา ๒๐๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นเรื่องด่วนในวันศุกร์ที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๓ ต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลตรี **ประมาธ อติเรกสาร**

(ประมาธ อติเรกสาร)

รองนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

Digital Object
National Assembly Library

บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ . .)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๙ และยกเลิกวรรคสามของมาตรา ๒๑ เพื่อให้อำนาจคณะรัฐมนตรีต่อเวลาราชการในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์อย่างยิ่งแก่ราชการในด้านการศึกษา หรือการพัฒนาประเทศ

เหตุผล

โดยที่สถานการณ์ของประเทศอยู่ในภาวะที่มีภัยรอบด้าน และภาวะทางเศรษฐกิจของโลกที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ ก็กระทบกระเทือนต่อการพัฒนาประเทศชาติสมควรที่จะเปิดโอกาสให้สามารถใช้ทรัพยากรทางด้านบุคคลมาร่วมกันทำประโยชน์แก่ประเทศชาติในด้านการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษาและการพัฒนาประเทศให้มากที่สุด แต่เนื่องจากตามกฎหมายปัจจุบันนอกจากข้าราชการพลเรือนในพระองค์แล้ว เมื่อข้าราชการมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ต้องพ้นจากราชการ แม้ว่าทางราชการจะยังเล็งเห็นประโยชน์ของข้าราชการผู้นั้นอยู่ก็ไม่สามารถจะเรียกกลับมาทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประโยชน์แก่ราชการในพระองค์ คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติให้ต่อเวลาราชการได้รับราชการ
ต่อไปอีก คราวละหนึ่งปี จนถึงอายุครบหกสิบห้าปีก็ได้

National Assembly Library

ความในมาตรานี้มีให้ใช้บังคับแก่ข้าราชการการเมือง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติ
บำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จ
บำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๔

.....

.....

๘

สำหรับในเรื่องนี้คุณปิยะฉัตร วัชรารัตน์ กับคณะได้ยื่นญัตติขอตั้งข้อบังคับข้อ ๑๐ เกี่ยวกับการประชุมลับมา แต่ผมได้เชิญคุณปิยะฉัตร มาพบแล้วบอกไว้ถ้าเผื่อว่าไม่มีใครเสนอให้ประชุมลับก็ไม่ต้องเอาญัตติของคุณปิยะฉัตรขึ้นมาพูด เพื่อเป็นการประหยัดเวลานะครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีใครคิดอ่านจะเสนอประชุมลับก็ญัตติของคุณปิยะฉัตรก็ไม่ต้องเสนอนะครับ รัฐบาลว่าอย่างไรครับ รัฐบาลก็ไม่ขัดข้องนะครับ เพราะฉะนั้นก็ถือว่าเป็นการประชุมโดยเปิดเผย คุณปิยะฉัตรจะได้ไม่ต้องเสนอตั้งข้อบังคับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ . .) พ.ศ. . . . นี้เป็นของรัฐบาลนะครับ ขอเชิญคณะรัฐมนตรีแถลงเหตุผลครับ

พลตรี ประมาณ อติเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลใครขอเสนอร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ โดยมีหลักการดังนี้ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๘ และยกเลิกวรรคสามของมาตรา ๒๑ เพื่อให้อำนาจคณะรัฐมนตรีต่อเวลาราชการ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นแก่ราชการในด้านการศึกษา หรือการพัฒนาประเทศ

ทั้งนี้ ก็โดยมีเหตุผลดังนี้ โดยที่สถานการณ์ของประเทศอยู่ในภาวะที่มีภัยรอบด้าน และภาวะทางเศรษฐกิจของโลกที่กำลังเป็นอยู่ในขณะนี้ ก็กระทบกระเทือนต่อการพัฒนาประเทศชาติ สมควรที่จะเปิดโอกาสให้สามารถใช้ทรัพยากรทางด้านบุคคลมาร่วมกันทำประโยชน์แก่ประเทศชาติ ในด้านการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษาและการพัฒนาประเทศให้มากที่สุด แต่เนื่องจากตามกฎหมายปัจจุบัน นอกจากข้าราชการพลเรือนในพระองค์แล้ว เมื่อข้าราชการมียศยุทบริบทสืบบริบูรณ์ต้องพ้นจากราชการ แม้ว่าทางราชการจะยังเล็งเห็นประโยชน์ของข้าราชการผู้นั้นอยู่ก็ไม่สามารถจะเรียกกลับมาทำประโยชน์ให้แก่ประเทศชาติได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ทางรัฐสภาได้พิจารณาต่อไปด้วย

ประธานรัฐสภา : ท่านสมาชิกผู้ใดจะมีความคิดเห็นอย่างไร เชิญครับ

จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : เรียน
ท่านผู้เป็นประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม จำสืบเอก ทรงธรรม บัญญัติ สมาชิกสภาผู้
แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ไม่สังกัดพรรคการเมือง กระผมมีความเห็นว่าไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่งที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา ท่านประธานที่
เคารพ กระผมมีเหตุผลว่าสภาแห่งนี้เป็นสภาแห่งชาติ เป็นสภาที่จะพิจารณากฎหมาย
ที่เป็นประโยชน์ต่อปวงชนชาวไทยทั้งชาติ การออกกฎหมายฉบับนี้แก้กฎหมายฉบับนี้
ออกมา เป็นการแก้กฎหมายเพื่อกลุ่มบุคคลเพียงไม่กี่คน ซึ่งเป็นการผิดหลักอย่างยิ่งที่จะ
แก้กฎหมายสำหรับตัวบุคคลซึ่งมีไม่กี่คน ขณะนี้ประเทศของเราอยู่ในภาวะอย่างไรนั่นก็
เป็นที่ทราบกันอยู่ และก็อีกเช่นกันแหละครับ ท่านประธานที่เคารพ ขณะนี้ประชาชน
ของเราที่กำลังต้องการความช่วยเหลือจากสภาแห่งนี้เหลือเกิน ท่านประธานที่เคารพ
กระผมขอยกตัวอย่างให้ท่านประธานได้รับฟังได้รับทราบ เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๒๓
สภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไว้ ๓ ฉบับ ฉบับ
แรกเป็นร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญาเกี่ยวกับการไต่สวน การข่มขืน
ผู้หญิงแล้วมา ขอเพิ่มโทษ ฉบับที่ ๒ เป็นการเพิ่มโทษให้แก่วัยที่ลักโค ลักกระบือของ
ราษฎร ซึ่งเรื่องนี้เป็นความเดือดร้อนของประชาชนทั่วประเทศ ฉบับที่ ๓ เป็นของกระผม
เอง คือ กฎหมายลงโทษผู้ลักตัดเศียรพระ และปูชนียโบราณวัตถุ ก็ปรากฏว่ารัฐบาลได้
ขอรับร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม
๒๕๒๓ จนกระทั่งบัดนี้รัฐบาลขอต่อสภาเมื่อวานนี้อีก ขอเพิ่มขยายเวลาพิจารณาก่อน
รับหลักการไปอีก ๖๐ วัน ความเป็นความตายของประชาชนอันนี้ รัฐบาลไม่มองไม่เห็น
ความสำคัญแล้วยึดอีก ขณะที่หนังสือพิมพ์ลงข่าวทุกวันนี้ เดียวก็ข่มขืนกันทีนั้น เดียว
ก็ฆ่ากันทีนี้ ทำไม่ละครับ ความเดือดร้อนของประชาชนทั่วประเทศ ทำไม่รัฐบาลไม่จัด
ปิดเป้า เมื่อขโมยวัว ขโมยควายกันนี้ ขอเพิ่มโทษรัฐบาลกลับเทิกเฉย คณะกรรมการ
กฤษฎีกาของรัฐบาลทำงานกันอย่างไร ชั่วระยะเวลา ๕ เดือนขอต่ออีก ๒ เดือนก็ยังไม่เสร็จ
แล้วจะมออกกฎหมายเพื่อบุคคลไม่กี่คน อะไรที่ท่านอ้าง ท่านอ้างความมั่นคงของรัฐ
กระผมไม่เชื่อว่าการอ้างเช่นนี้จะ เป็นการอ้างเพื่อความมั่นคงของรัฐ ความมั่นคงของประเทศ

ความมั่นคงของประชาชน เป็นไปไม่ได้ครับ ท่านประธาน ความมั่นคงนั้นมีเบื้องหลัง ลึกถึงซับซ้อนอยู่ที่คณะรัฐบาลนั่นแหละ ความมั่นคงของเก้าอี้ของข้า ความมั่นคงแห่งเสถียรภาพแห่งรัฐบาลที่จะได้อยู่บริหารประเทศได้เป็นใหญ่เป็นโตอยู่ในประเทศต่อไป ถ้าต่ออายุเข้าไปแล้วจะได้อยู่อีกกี่หรือ ๒ ปี นั่นแหละคือความมั่นคงของรัฐบาล ไม่ใช่ความมั่นคงของประชาชน นี่แหละครับ อย่าลืมนักผู้ที่นั่งอยู่ที่นี้ ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชน จะโง่เขลาเบาปัญญาจนกระทั่งรู้เท่าไม่ถึงการณ์ในการกระทำของรัฐบาล จจริงอยู่ กระผมเห็นว่าท่านนายกรัฐมนตรีเป็นคนดี เป็นคนซื่อ เป็นคนบริสุทธิ์ ไมกิน ไม่โกง ถ้าท่านดำรงความซื่อ ความดี ไม่คด ไม่โกงอย่างนี้ตลอดไป ไม่จำเป็นต้องไปเอาฐานกำลังใด ๆ ทั้งสิ้นมาสนับสนุน ฐานของประชาชนทั้งประเทศนี้แหละจะสนับสนุนท่าน เอาฐานประชาชนซึ่ครับ เอาฐานประชาชนทั้งประเทศมาสนับสนุน กระผมคนหนึ่งแหละครับที่ไม่เคยกลัวการปฏิวัติรัฐประหารหรือการยุบสภา ปฏิวัติได้ก็ปฏิวัติไปยุบได้ก็ยุบไป กระผมไม่ว่า เลือกตั้งเมื่อไรกระผมก็เข้ามานั่งในสภาอย่างเต็ม กระผมไม่เคยคิดหัวแกงทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วย แล้วการต่ออายุ สมมุติจะครบกฎหมายฉบับนี้ผ่านสภาไปวันนี้ แล้วก็ต่ออายุผู้บังคับบัญชาการทหารบก ท่านประธานคิดหรือว่าความพอใจในวงการทหารนั้นจะมีหมดทุกผู้ทุกคน คนที่จะต้องได้เลื่อนตำแหน่งขึ้นจากรองผู้บังคับการมาเป็นผู้บังคับการ จากรองแม่ทัพมาเป็นแม่ทัพ จจากแม่ทัพมาเป็นรองผู้บัญชาการทหารบก จากรองผู้บัญชาการทหารบกจะมาเป็นผู้บัญชาการทหารบกก็เลื่อนขึ้นมาไม่ได้ การกระทำครั้งนี้ กระผมไม่เชื่อว่าจะมีทหารคนไหนเห็นด้วยทั้งกองทัพ กระผมเองก็อยู่คลุกคลีกับทหาร กระผมก็มีเพื่อนเป็นทหาร กระผมเป็นจำสับเอกอยู่ ในกองทัพบก รับราชการมา ๒๐ ปี จะเป็นนายทหารป็นั้น กระผมลาออกมาเล่นการเมือง เพราะเห็นความไม่เป็นธรรมอย่างนี้ เห็นความไม่เป็นธรรมอันนี้ ในกองทัพบกก็มีครับ กระผมพูดตรง ๆ พูดอย่างทหารเหมือนกัน กระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมขอกราบเรียนต่อท่านประธานว่า กระผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง และจะขอคัดค้าน ขอขอบพระคุณท่านประธานครับ

นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายประเทือง วิจารณ์ปรีชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก ตามที่รัฐบาลได้เสนอขอแก้ไขพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญให้สภาได้พิจารณาในวันนี้ กระผมขอประทานกราบเรียนเหตุผลในการพิจารณาของตัวกระผมเอง ว่ากระผมไม่เห็นด้วยในการที่จะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญ สำหรับเหตุผลที่ไม่เห็นด้วยนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนให้ทราบดังนี้

ประการที่ ๑ เนื่องจากพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญนี้ ได้ถูกแก้ไขมาเมื่อปี ๒๕๑๙ จากฉบับที่ ใช้เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๙๙ จริยอยู่แม้รัฐบาลจะมีเหตุผลในการที่ขอแก้มาว่า เพราะภาวะการณณ์ปัจจุบันนี้เรามีภัยรอบด้าน และก็มีการเศรษฐกิจที่ไม่เกิดความมั่นคง กระผมอยากจะกราบเรียนว่าภัยจากรอบด้านที่เกิดขึ้นมานั้น ก็เกิดมาจากภาวะเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจนี้กระผมอยากจะบอกว่าเศรษฐกิจนี้กำหนดทุกอย่าง ในเมื่อเศรษฐกิจในบ้านเมืองเราไม่ดี ต้องการแก้ไข แต่ว่าบุคคลที่จะเข้ามาแก้ไขภาวะเศรษฐกิจของเรา นั้นถ้ามีความจริงใจต่อประเทศชาติแล้ว กระผมเชื่อว่าเราก็สามารถที่จะแก้ไขภาวะเศรษฐกิจให้ดีขึ้นมาได้ เมื่อภาวะเศรษฐกิจดีขึ้นมาได้ภัยรอบด้านก็ไม่เกิดขึ้น ทุกวันนี้ภัยที่มีเกิดขึ้นมันเกิดขึ้นจากความยากจน อันนี้เราจะไปเน้นกันในเรื่องเอาทรัพยากรในทางบุคคลเข้ามาใช้ใน ประเทศนี้ยังไม่เห็นด้วยเข้าไปใหญ่ เพราะเรายอมรับกันว่าบุคคลในประเทศไทยเรานั้นเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถนั้น ปัจจุบันนี้มันมากมายเหลือเกินครับ เมื่อก่อนปี ๒๕๙๔ นั้นกระผมเห็นด้วย ว่าที่มีความจำเป็นจะต้องต่ออยู่ราชการของบุคคลที่เข้ารับราชการอยู่ เมื่อถึง ๖๐ ปีแล้วควรจะปล่อยให้อีกครึ่งละ ๑ ปีนั้นมันเหมาะสม แต่ว่ามันเหมาะสมเมื่อปี ๒๕๙๔ ตอนนั้นเรายังไม่มีบุคคลที่มีความรู้ความสามารถหรือความชำนาญงานมากนัก ปัจจุบันนี้เรามีอยู่มากแล้ว เมื่อมีอยู่มากแล้วอยู่ในอยู่ราชการมาจนครบ ๖๐ ปี ก็ควรจะเปิดโอกาสให้คนรุ่นหลังได้เข้ามาแสดงความสามารถบ้าง อะไรเป็นเครื่องพิสูจน์ได้ครับ ว่าในบุคคลที่ต่อไปจากคนที่เคยดำรงตำแหน่งอยู่สูงสุด เพื่อจะเกษียณออกไป คนที่ทำหน้าที่ดีออกไปนั้น เมื่อขึ้นมาแล้วจะไม่มีความสามารถ เราจะเอาอะไรมาเป็นเครื่องยืนยันกันครับ เราอาจจะยังไม่เห็นความสามารถ

ของเขา นั้นเพราะเขายังไม่มีตำแหน่งหน้าที่หรือมีอำนาจเพียงพอ ในประเด็นนี้เราเคยเห็นกันมากที่หลายคนแล้วเราเคยสับสนประมาทว่า เอ๊ะ คนนี้ไม่มีความสามารถที่จะเข้ามาทำหน้าที่บริหารนั้นมิได้ แต่เมื่อเขาได้มีโอกาสเข้ามาในนี้ เราต้องยอมรับกันก็มาก เพราะฉะนั้นในการที่จะมีบัลลังก์บุคคลซึ่งตั้งหน้ารับราชการขึ้นมาเพื่อจะตั้งเป้าหมายไว้ให้ถึงสูงสุดในการบริหาร แต่เขาต้องคิดหวังไปเพราะว่าบุคคลที่ควรจะปลดเกษียณราชการไปแล้ว ไปอาศัยอำนาจของคณะรัฐมนตรีซึ่งมีกฎหมายฉบับนี้เข้าไปพิจารณาต่อให้เขาอยู่ต่อไป แล้วถ้าหากจะว่ากันจริง ๆ จะเป็นเรื่องกระเทือนใจกันสักนิดหนึ่งก็จำเป็นที่จะต้องพูดความจริงกันในวันนี้ ว่ามติคณะรัฐมนตรีนั้นบางทีหลายอย่างเราก็เห็นว่าไม่เข้าหากันสักครับ เพราะฉะนั้นในการที่จะไปให้คณะรัฐมนตรีได้มีอำนาจพิจารณาต่อบุคคลซึ่งอยู่ต่อไปอีกนั้นกระผมก็ไม่ค่อยไว้วางใจเท่าใดนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่งยังคณะรัฐมนตรีคณะนี้ด้วยแล้วละก็กระผมไม่ค่อยสนใจจริงๆ ท่านประธาน กระผมขอกราบเรียน จริ่งอยู่กฎหมายฉบับนี้เป็นแม่บท ที่ว่าไม่ได้เฉพาะเจาะจงที่ว่าจะต้องไปกำหนดว่าเป็นบุคคลหนึ่งบุคคลใด ไม่ว่าจะบริหาร ข้าราชการพลเรือนหรือข้าราชการตำรวจ ในการรับบำเหน็จบำนาญนั้นใช้พระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน เพราะฉะนั้นกระผมจะไม่พูดถึงตัวบุคคล แต่กระผมจะชี้ให้เห็นว่า เรามีความจำเป็นแล้วหรือที่ว่าทรัพยากรบุคคลของเรานั้นขาดแคลนกันจริงหรือคนที่อยู่ข้างหลังนั้น กระผมเชื่อว่ามติบัญญัติมีความสามารถที่จะเข้ามาปรับใช้บ้านเมืองได้ดี ขอได้เปิดโอกาสให้เขาครับ อย่าไปใช้กฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจคณะรัฐมนตรีไปปิดกั้นเขาเลย เพื่อจะเอาบุคคลหนึ่งบุคคลใดขึ้นมา กระผมเห็นว่าการที่แก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ เป็นการถอยหลังเข้าคลองทีเดียว แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลนี้ก็มีความกรรมการปฏิรูประบอบราชการขึ้นมาประกาศออกมาเมื่อ ๒-๓ วันนี้ว่า บุคคลที่ควรจะเกษียณอายุราชการนั้น ก็เอาเกินแค่อายุ ๕๕ ปี แต่ว่าจะขัดกับกฎหมายฉบับนี้ ก็บอกว่า ถ้า ๕๕ ปีนี้ลาออกไปเสียจะให้บำเหน็จบำนาญเท่ากับอยู่จนถึงอายุ ๖๐ ปี เป็นเครื่องล่อใจ ทำให้ไม่มีแนวความคิดอย่างนั้นในคณะปฏิรูประบอบราชการ นั่นก็เพราะต้องการให้คนรุ่นหลังได้ขึ้นมาแสดงความสามารถ เพราะถือว่าเป็นคนที่อยู่ในวัยกำลังกระตือรือร้นที่จะรับใช้ประเทศชาติ ทุ่มเทสติปัญญากำลังความสามารถทั้งหลายเพื่อเข้าไปรับใช้กัน

เดิมทีนั้นที่เรากำหนดไว้ว่าอายุ ๖๐ ปีต้องเกษียณราชการไป ก็เพราะถือว่าคนที่อยู่ในวัย ๖๐ ปีนั้นส่วนใหญ่สมรรถภาพหลาย ๆ ด้าน ทั้งร่างกายความคิดและมันสมองนั้นเริ่มล้าลงไปแล้ว แม้แต่ไม่ล้ามีคงอยู่แต่ก็ความคิดที่จะก้าวหน้าต่อไปนั้นเหลือน้อยเต็มที ก็จะทำให้ระบบราชการนั้นล้าหลังไปได้ ก็อยากให้คนรุ่นใหม่ได้ขึ้นมา แนวความคิดของคณะปฏิรูประบบราชการนั้นกระผมเห็นด้วย ที่ว่า ๕๕ ปีแล้วก็ควรที่จะหาทางให้เขาออกไปเสีย

อีกประการหนึ่ง ในการบริหารบุคคลในตำแหน่งระดับผู้บริหารชั้นสูงตามระเบียบข้าราชการพลเรือน ก็ไม่ยอมให้ไปรับราชการอยู่ที่หนึ่งที่ใด ตำแหน่งหนึ่งตำแหน่งใดเกินกว่า ๔ ปี ว่าถ้าครบ ๔ ปีแล้วก็ต้องโยกย้ายไป ทำให้เราต้องโยกย้ายบุคคลเหล่านั้นไป นั่นก็เพราะว่าถือว่าอายุมาถึง ๔ ปีนี้ ความคิดความอ่านที่จะริเริ่มอะไรใหม่ ๆ อาจจะไม่ดี หรือว่ามีแต่ด้วยความซาซึน หรือความชินชากับที่อยู่ติดต่อกันมาเป็นเวลาถึง ๔ ปี อาจจะไม่มองไม่เห็นความที่จะก้าวหน้าทางหนึ่งทางใด ถ้าได้โยกย้ายสลับเปลี่ยนตำแหน่งไปรับหน้าที่ใหม่กันเสีย หรือย้ายสถานที่ทำงานไปเสียใหม่ ในตำแหน่งหน้าที่สลับเปลี่ยนกันไปก็อาจจะมีความกระตือรือร้นขึ้นมาอีกได้ นี่ความคิดเหล่านี้เป็นความคิดที่ทันสมัย เพื่อจะพัฒนาประเทศชาติในด้านทรัพยากรทางบุคคลที่ตื้นที่นั้น แต่รัฐบาลคณะนี้ก็กลับมีความคิดล้าหลังไปเอาแนวความคิดตั้งแต่ก่อนปี ๒๕๓๔ เข้ามาใช้ แล้วก็มาเสนอให้สภานี้วินิจฉัย กระผมเห็นจะวินิจฉัยเห็นคล้ายตามไปด้วยไม่ได้ละครับ ด้วยเหตุผลที่กราบเรียนท่านประธานมานี้ เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอกราบเรียนกับท่านประธานว่า กระผมไม่เห็นด้วยครับขอขอบพระคุณครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมมาจากจังหวัดศรีสะเกษ ชื่อปิยะฉัตร วัชรภรณ์ อายุ ๓๑ ปีกฎหมายฉบับนี้ถ้าหากว่าเป็นตัวกระผมก็ยังมีอีก ๒๕ ปีถึงจะมิโอกาสใช้ เพราะฉะนั้นในวันนี้กระผมอาจจะยังก้าวไกลไปไม่ถึงเหมือนกับท่านผู้ที่มียื่นเสนอร่างกฎหมายเมื่อคืนนี้ เพราะว่าอายุท่านไกลเกินกว่ากระผม จนกระทั่งจำเป็นต้องมีความรู้สึกนึกคิดเหมือนอย่างนี้ กระผมขอประธานกราบเรียนท่านประธานครับว่า เมื่อคืนสมาชิกจากจังหวัดเชียงรายยื่นบอก ว่าท่านไม่กลัวการปฏิวัติ รัฐประหาร กระผมเรียนด้วยความจริงใจครับว่า กระผมกลัว กลัว

ที่สุดอย่างเหลือเกินครับ และเพราะเหตุที่กลัวยังนั้น กระผมจึงจำเป็นต้องลุกขึ้นมา
ยื่นแสดงความคิดเห็นของกระผม และขอเรียนท่านประธานว่าความคิดเห็นของกระผม
เป็นความคิดเห็นที่บริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง ไม่มีเบื้องหน้า ไม่มีเบื้องหลัง ไม่มีข้อมูลเก่า ไม่มี
ข้อมูลใหม่อะไรทั้งสิ้น ท่านประธานครับ เมื่อกระผมได้รับการเลือกตั้งมาในวันที่ ๒๒
เมษายน ปี ๒๕๒๒ คำถามที่กระผมจะต้องตอบกับคนที่สนิทชิดเชื้ออยู่ตลอดเวลาก็คือ
เขาถามว่า สภาจะอยู่ครบหรือไม่ คำถามอย่างนี้ทำให้ใจเกิดขึ้น ทั่วๆ ที่รัฐชวรมณูก็กำหนด
เอาไว้ครับว่า คนที่ได้รับเลือกตั้งมาเป็นผู้แทนราษฎรนั้นต้องมาปฏิบัติหน้าที่โดยอยู่นั้น
๔ ปี แต่คำถามอย่างนี้เกิดขึ้นเพราะว่าเมืองเราประเทศเราไม่ได้เป็นรูปแบบ ไม่ได้มี
อะไรที่แน่นอน เพราะเราไม่มีกรอบกันโดยถือหลักถือเกณฑ์กัน ทำอะไรก็มักจะนอก
วิธนอกกรอบนอกระบบเขาเสมอ แล้วสิ่งที่เราเอามาอ้างอยู่ตลอดเวลาก็คือว่า นี่แหละครับ
ประชาธิปไตยแบบเมืองไทย ประชาธิปไตยอย่างนี้แหละครับที่ผู้มีอำนาจทั้งหลายปรารถนา
และต้องการ ท่านทำไมไม่วางหลักวางเกณฑ์กันเอาไว้ว่าบ้านเมืองเราสมควรจะมีระบบกัน
ทำอะไรให้ถูกต้องกันให้หมดทั้งบ้านทั้งเมือง กระผมขอประธานทราบเรียนท่านประธาน
นะครับว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ ฉบับปัจจุบันนี้ที่ถูก
วิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ตลอดเวลา รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้เป็นประชาธิปไตยเรียกกัน
ว่าเป็นประชาธิปไตยครึ่งใบเท่านั้น แต่ขนาดครึ่งใบยังกำหนดเอาไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ
มาตรา ๒๓ “บุคคลย่อมเสมอกันในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียม
กัน” พิจารณารัฐธรรมนูญแล้ว เอามาอ่านเหตุผลและก็ข้อความในร่างพระราชบัญญัติข
เน็จบ้านาญข้าราชการที่คณะรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการบริหารราชการแผ่นดินท่านเขียน
มา กระผมขออนุญาตท่านประธานอ่านสักเล็กน้อยนะครับ เพื่อประกอบคำอธิบายของกระ
ผม ข้าราชการซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้วเป็นอันพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ
ที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์นั้น เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการ
รักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์อย่างยิ่งแก่ราชการในด้านการศึกษา
หรือการพัฒนาประเทศ หรือเป็นกรณีข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์
และรองสมุหราชองครักษ์ ซึ่งมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการในพระองค์ คณะรัฐ

มนตรีจะอนุมัติให้ต่อเวลาราชการให้รับราชการต่อไปอีกคราวละ ๑ ปี จนอายุครบ ๖๕ ปี
ก็ได้ นี่หรือครับความเสมอภาคกันในกฎหมายของบุคคล กระผมไม่เข้าใจว่าคนบางคน
ทำไมถึงจะมีอภิสิทธิ์ มีสิทธิเหนือกว่าประชาชนคนอื่น ๆ ในเมื่อกฎหมายกำหนดเอาไว้ว่า
เมื่ออายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์นั้นก็พ้นจากราชการไปที่ทำนวยกรณายกรัฐมนตรีลุกขึ้น
มาแถลงบอกว่า เพื่อเป็นการสงวนทรัพยากรด้านบุคคลอะไร ให้มาร่วมทำประโยชน์กับบ้าน
กับเมืองนั้นก็เป็นที่ใหม่อีกค่าหนึ่งเหมือนกัน กระผมขอกราบเรียนท่านประธานนะครับ
ว่า ทรัพยากรของบุคคลนั้นจะมีคุณภาพหรือไม่มีคุณภาพนั้น เราจะวัดกันที่ไหน และจะถือ
หลักเกณฑ์อะไรเป็นหลักเป็นบรรทัดฐาน เวลานี้คณะรัฐมนตรี คณะรัฐบาลกำลังมาเสนอ
กฎหมายเพื่อจะมีอภิสิทธิ์เหนือบุคคลอื่น จะมีอะไรเป็นหลักประกันยืนยันได้บ้างว่าคนที่
ได้รับการพิจารณานั้นไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับรัฐบาล และเขามีสิทธิ์อะไรที่จะมี
อำนาจเหนือกว่าคนอื่น ๆ ทั้งหลายทั้งปวงเราจะต้องเข้าไปจะครับว่าสติปัญญาของคนนั้นมี
ไม่เท่าเทียมกัน กระผมเคารพครับคนที่มีความสูง ท่านอาจจะมีความคิดสุขุมรอบคอบ แต่
กระผมก็ยังมีความรู้สึกของกระผมอยู่ขณะนี้ว่า คนที่สามารถตัดสินใจจริงจังปัญหา นั้นจะต้อง
เป็นคนที่อยู่หน่วยที่ใกล้กระตือรือร้น ไม่เฉื่อยชา คนอายุเกิน ๖๐ ปีไปแล้ว ท่านอาจจะมี
สติปัญญา มีความสามารถครับ แต่กระผมคิดว่าท่านเหมาะสมที่จะเป็นที่ปรึกษาให้กับคณะ
บริหารราชการแผ่นดิน คณะรัฐมนตรีสามารถที่จะเชื่อเชิญเข้ามาเป็นที่ปรึกษาได้โดย
ไม่จำเป็นต้องต่ออายุให้เขาดำรงตำแหน่งต่อไป ท่านอย่าลืมนะครับว่าเวลานี้ข้าราชการ
ในเมืองไทยนั้นมีอยู่มากมาย ทุกคนก็มีความรู้ความสามารถ ทุกคนก็มีความกระตือรือร้น
ที่จะทำงานเพื่อแสวงหาความก้าวหน้าให้กับตัวเองทั้งสิ้น การที่จะเอาบุคคลบางคนมาดำรง
ตำแหน่งเอาไว้ก็เป็นการสกัดกั้นของคนรุ่นใหม่ที่จะก้าวหน้าขึ้นมา กระผมเรียนท่าน
ประธานนะครับว่า จะยกตัวอย่างให้ฟังว่าคนที่อายุ ๖๐ ปีนี้ ในบางครั้งสติปัญญาจะเป็น
อย่างไร ดังเหมือนกับท่านรองนายกรัฐมนตรีของรัฐบาลชุดนี้บางท่านได้แถลงเอาไว้ว่าผู้
ที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฝ่ายที่ไม่ได้ร่วมรัฐบาลขอเสนออภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐมนตรี
เป็นบางกระทรวงนั้น ท่านแสดงความคิดเห็นบอกว่า อายามาพูดกันเลย มันเสียเวลาสภา
ความคิดอย่างนี้ละครับ คือความคิดของคนที่เหมาะสมที่จะใช้ทรัพยากรส่วนตัวนั้นมาบริหาร
ราชการประเทศ ความคิดอย่างนั้นละครับ ท่านก็เลยทำให้คิดเห็นอะไรผิดไปทั้งหมด เพราะ

ฉะนั้นกระผมจำเป็นต้องลุกขึ้นมากราบเรียนท่านประธานว่า สิ่งที่เราจะมาทำกันนี้เป็น การทำกันนอกกรอบนอกระบบ กระผมก็คิดว่า การเสนอกฎหมายฉบับนี้เข้ามาใน เชื้อ ได้ว่าเป็นการเสนอมาเพื่อจะได้มีการพิจารณาต่ออายุราชการของผู้บัญชาการกองทัพกเวลานี้ บ้านเมืองต้องการประชาธิปไตยครับ เมื่อครั้งที่มีการชาวเสียงเลือกตั้งนายกรัฐมนตรี กระผมกราบเรียนท่านประธานได้ว่า กระผมได้เลือก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันด้วยความคิดและเกียรพในความซื่อสัตย์สุจริต และความสามารถของท่านที่สามารถรักษายบ้านเมืองของเราให้เป็นประชาธิปไตยได้โดยบริบูรณ์ แต่มาถึงขณะนี้ กระผมกำลังมีความรู้สึกผิดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเวลานี้คนที่กระผมได้มอบให้ไปบริหารราชการ มอบหมายความไว้วางใจให้ไปเป็นรัฐบาลนี้ ท่านกำลังไม่สามารถที่จะรักษาเสถียรภาพของบ้านเมือง ไม่สามารถที่จะรักษาการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงสืบต่อไปได้หรือครับ ท่านถึงจะต้องเอาตำแหน่งนายกรัฐมนตรีไปผูกพันไว้กับตำแหน่งผู้บัญชาการกองทัพยกท่านประธานอย่าลืม นะครับว่า ถึงแม้ว่าในวันที่ ๖ ตุลาคม ถ้าหากว่าท่านนายกรัฐมนตรีนี้พ้นจากตำแหน่งผู้บัญชาการกองทัพแล้ว ตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของท่านยังอยู่ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมของท่านยังอยู่ที่ ๒ ตำแหน่งนี้ ไม่สามารถที่จะรักษาเสถียรภาพของบ้านเมืองได้หรืออย่างไรจึงจำเป็นต้องเอาตำแหน่งผู้บัญชาการกองทัพเข้ามาผูกพันเอาไว้ นี่เป็นการสะท้อนให้ประชาชนทั้งหลายเกิดความระส่ำระสายกันไปทั่วประเทศว่าเวลานี้รัฐบาลไม่สามารถที่จะรักษาเสถียรภาพของบ้านเมืองไว้ได้จำเป็นที่จะต้องเอาตำแหน่งผู้บัญชาการกองทัพเข้ามาผูกพันเอาไว้ ก็หมายความว่ารัฐบาลนี้กำลังมีแนวความคิดว่าต่อไปคนที่จะเป็นนายกรัฐมนตรี โต้ันต้องเป็นผู้บัญชาการกองทัพถึงจะเป็นนายกรัฐมนตรีได้ แล้วประชาธิปไตยจะได้มาอย่างไร คนที่ประชาชนให้ความไว้วางใจว่าจะให้เขามาบริหารประเทศ เขาจะเข้ามาทำงานได้อย่างไร ถ้าหากว่าปล่อยให้เกิดการฉ้อโกงขึ้นไปเกิดขึ้นไปได้ กระผมยอมรับครับว่าเสถียรภาพอาจจะเกิดขึ้น แต่ว่าเกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้น ต่อไปใน ปีหน้าเดือนหน้าต่อ ๆ ไปนั้นอีกเราก็ไม่มีความรู้สึกกันละครับว่า บ้านเมือง เสถียรภาพหรือว่าประชาธิปไตยนั้น จะคงอยู่คู่ประเทศไทยไปได้ การที่จะมีความคิดที่จะแยกทหารกับทางการเมืองออกจากกันนั้น ก็เป็นสิ่งที่เพื่อผันและพูดกันอย่างเลื่อนลอยไปเปล่า ๆ พอถึงเดือนกันยายน ตุลาคมปีหน้า พวกเราก็แน่นอนไม่หลับหูหลับตาอีกละครับว่า ใครจะมา

เป็นนายกรัฐมนตรี ใครจะมารักษาเสถียรภาพของบ้านเมืองเอาไว้ได้ สิ่งเหล่านี้ที่กระผม
อยากจะขอให้รัฐบาลนั้นสำนึกให้จงหนักว่า สิ่งที่ทำไม่ได้ทำในขณะนั้นเหมาะสมกับ
สถานการณ์ เหมาะสมกับความเป็นไปและเหมาะสมกับคนที่ได้รับความไว้วางใจจาก
ประชาชนให้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินควรจะคิดปฏิบัติ หรือควรจะคิดกระทำหรือไม่
กระผมขอเรียนท่านประธานด้วยความเคารพต่อรัฐบาลว่า กระผมไม่อยากจะให้สิ่งอะไรที่
นอกกรอบกรอบนอกแบบนอกหลักการเข้ามาเป็นแบบเยี่ยงอย่างที่ไม่ดีต่อไปในวันข้าง
หน้า วันนั้นท่านอาจจะได้รับชัยชนะท่านอาจจะได้รับความสำเร็จ แต่วันต่อไปที่บ้านเมือง
มีอะไรเกิดขึ้นท่านจะได้รับการสาปแช่งอย่างไม่มีวันลืมลืมนับ ขอพระคุณมาก

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อบลราชธานี) : ท่าน
ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอบลราชธานี กระผมเป็น
สมาชิกอยู่ฝ่ายประชาชน ไม่ได้อยู่ฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลแต่อย่างใด ท่านผู้เป็นประธาน
กระผมได้พิจารณาว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว กระผมเห็นว่าไม่มีอะไรเป็นสิ่งแปลก
ประหลาดแต่อย่างใด เพราะการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญก็ดี หรือการ
แก้ไขกฎหมายว่าด้วยสิ่งใดก็ตามก็เป็นการกระทำได้ตามหลักนิติศาสตร์อยู่แล้ว เหตุที่มีการ
เลื่อนถือเป็นข่าวประโคมไปทั่วประเทศนั้น กระผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้บังเอิญทางรัฐบาล
ได้เสนอเข้ามาบรรจบกับวาระ ซึ่ง พลเอก นายกรัฐมนตรีจะเกษียณอายุจากผู้บัญชาการ
ทหารบก ข่าวอันนี้จึงกระจายไปทั่วประเทศ ประชาชนทั้งประเทศจึงเกิดการวิพากษ์
วิจารณ์กันอย่างกว้างขวาง จึงมีความคิดแตกแยกกันเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งก็เห็นว่ากระทำ
ได้ อีกฝ่ายหนึ่งก็เห็นว่าเป็นการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ขัดกับรัฐธรรมนูญ ท่าน
ผู้เป็นประธาน ความคิดของคนแสดงออกจะแตกต่างกันอย่างไรนั้น กระผมเห็นว่าไม่ใช่
สิ่งแปลกประหลาด เพราะทุกคนมีความคิดที่ย่อมจะแสดงความคิดเห็นด้วยและไม่
เห็นด้วย เพราะฉะนั้นแนวความคิดที่ตีกระจายอยู่ทั่วประเทศเป็นการแยกแตกกันดังที่
กระผมประธานกราบเรียนมาแล้วก็ไม่ใช่อะไรเสียหาย เพราะเป็นสิทธิของประชาชนทั้ง
ประเทศที่จะวิจารณ์อย่างนั้นได้ แต่ท่านผู้เป็นประธาน เรายังพิจารณาว่าพระราชบัญญัติ
นี้ควรจะเลื่อนออกก่อนว่า เหตุใดจึงมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จ

บ้านญาติ ตั้งแต่ก่อนทำไม่ทำกัน ทำไม่ไม่ทำกันตั้งแต่ก่อนนี้ประมาณ ๖ เดือน หรือ ๘ เดือน ก่อน ขบวนการ นายกรัฐมนตรีจะเกษียณอายุ อันนี้คือข้อสังเกตซึ่งประชาชนทั้งประเทศกำลังระแวงสงสัย ท่านผู้เป็นประธาน กระผมอยากจะเรียนว่า ในการออกพระราชบัญญัตินั้น หรือในการแก้ไขกฎหมายนั้น เราจะต้องคำนึงถึงหลักการและเหตุผลมาพิจารณาประกอบกันว่าเหมาะสมหรือสมควรหรือไม่ กระผมได้อ่านมาตรา ๓ เพื่อเป็นการยกเลิก หรือตามมาตรา ๑๙ แล้วใช้ข้อความต่าง ๆ โดยมาเน้นหนักว่าในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นแก่ราชการในด้านการศึกษา หรือการพัฒนาประเทศ ในกรณีเช่นนี้ก็มีความจำเป็นที่ทางรัฐบาลจะต้องเสนอกฎหมายนี้เข้ามาในการแก้ไขให้ข้าราชการ มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้วไม่ต้องพ้นจากราชการ เมื่อมาพิจารณาอย่างถี่ถ้วนในมาตรา ๑๙ คือ มาตรา ๓ ยกเลิกนี้ กระผมพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยหลักการก็เป็นหลักการทั่วไป คือให้ข้าราชการทุกคนซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์แล้วสามารถที่จะต่ออายุราชการต่อไปได้ครั้งละ ๑ ปี จนกว่าจะครบ ๖๕ ปี จึงจะกระทำไม่ได้ตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านผู้เป็นประธาน ถ้าหากเราพิจารณาถึงหลักการนี้แล้ว เรามาศึกษาโดยละเอียดก็ว่ากฎหมายนี้เอาหลักการมาก่อนบุคคลหรือไม่ หรือว่าเอาบุคคลมาก่อนแล้วถึงหลักการเข้าไปหาตัวบุคคล ท่านผู้เป็นประธาน ถ้าหากกฎหมายนี้เอาหลักการตั้งไปหาตัวบุคคล กระผมเห็นว่าไม่สอดคล้องกับหลักศีลธรรมและขัดกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่ถ้าหากกฎหมายนี้กระทำโดยหลักการ แต่ไม่ห่วงถึงเรื่องตัวบุคคล กระทำเพื่อความอยู่รอดของบ้านเมือง โดยอ้างความมั่นคงของชาติเป็นหลักแล้ว กระผมก็เห็นว่าถูกต้อง แต่สิ่งหนึ่งซึ่งกระผมเกิดความสงสัยก็คือสนใจอยู่ที่โดยเหตุผลซึ่งรัฐบาลอ้างว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาก็คือความมั่นคงของรัฐ ถ้าหากกระผมได้มาพิจารณาคำพูดคำว่า "มั่นคง" กระผมไม่เห็นว่าการมั่นคงอยู่ตรงไหน กระผมไม่ใช่ นักภาษาศาสตร์ ไม่ได้เรียนวิชานิติศาสตร์ แต่กระผมได้พิจารณาโดยสามัญสำนึกแล้ว คำว่า "ความมั่นคง" ก็คงจะอยู่ใน ๓ ประเด็น

- ประเด็นแรกก็คือความสามัคคีของชนในชาติ
- ประเด็นที่ ๒ ก็คือความเสมอภาคกันในทางกฎหมาย

ประเด็นที่ ๓ ความเสมอภาคกันในทางสังคม เมื่อพิจารณาทั้ง ๓ ประเด็นนี้แล้วก็กฎหมายนี้ ได้ให้หลักการทั้ง ๓ อย่างนี้หรือไม่ กระผมในฐานะซึ่งเป็นผู้เกี่ยวข้องท่านสมาชิกผู้มีความรู้ มีความเข้าใจ มีความสามารถ คงจะแปลได้ว่ากฎหมายนี้ได้เน้นหนักในประเด็นทั้ง ๓ นี้หรือไม่ ซึ่งกระผมเองจะไม่ขอวิจารณ์หรืออภิปรายเอาเป็นการฝากให้ท่านได้ไปคิดเพื่อพิจารณาในโอกาสต่อไป ท่านผู้เป็นประธานครับยังครับ กระผมยังไม่จบครับ แล้วนอกจากนี้กระผมอยากเรียนท่านประธานว่า ก่อนกฎหมายฉบับนี้จะคลอดออกมาสู่สภานี้ กระผมตอนแรกไม่คิดจะอภิปรายแต่อย่างใด แต่ถ้าหากกระผมไม่แสดงความคิดเห็น กระผมไม่อยากจะแสดงความคิดเห็นที่สุจริตใจในฐานะผู้แทนปวงชนคนหนึ่งนี้ถูกส่งไว้ในพื้นดินอยากจะเอาผิดแก่ต่อสภานี้ อย่างน้อยก็เป็นการบันทึกไว้ว่า กระผมได้ทำแล้วในฐานะซึ่งเป็นราษฎรคนหนึ่งของบ้านเมือง เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธาน กระผมคิดใจคำพูดของท่านหัวหน้าพรรคท่านหนึ่ง กระผมไม่อยากจะก้าวล่วงเอ่ยชื่อท่าน ท่านได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ โดยนักข่าวหนังสือพิมพ์ได้ถามได้สัมภาษณ์ท่านว่า ออกกฎหมายอย่างนี้มาจะไม่เป็นการถอยหลังเข้าคลองหรือ ท่านตอบว่า ถอยก็ถอยซี เมื่อจะเข้าคลอง พอออกปากคลองเกิดพายุใหญ่มาเรือล่มแล้วตายทั้งประเทศแล้วจะเสียทัยไหม ท่านผู้เป็นประธาน กระผมอยากจะประธานทราบบรรยายว่าเมื่อท่านรู้ว่าจะออกปากคลองมีพายุใหญ่ คือดีเปรสชัน “รูธ” (Ruth) แล้ว เหตุใดละ ท่านจึงไม่ถอยเรือมาอยู่ปากคลอง ถอยเข้าไปในคลองทำไม กระผมอยากจะเรียนถาม คืออยากจะถามว่าอยู่เฉย ๆ ไม่ต้องเอากฎหมายนี้มาแก้ไขอะไร ถอยไปทำไมในคลอง อยู่ปากคลองกับอยู่ในคลองมันเท่ากัน ท่านผู้เป็นประธาน เพราะฉะนั้นการให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์อย่าเล่นลิ้นซีครับ พูดกันตรง ๆ พูดอย่างลูกผู้ชาย เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ส่วนจะแพ้ชนะหรือไม่ กระผมเห็นว่าไม่ใช่บทบาทสำคัญในสภานี้ และไม่ใช้การรักษาผลประโยชน์ของบ้านเมืองแต่อย่างใด ก็ประชาชนเป็นผู้เสียหาย เพราะฉะนั้นท่านผู้เป็นประธาน กฎหมายฉบับนี้กระผมไม่เห็นด้วยหรือเห็นด้วยกระผมจะไม่ให้ความคิดเห็น ขอให้ข้อสังเกตต่อรัฐบาลเท่านั้น กระผมขอขอบพระคุณครับท่านผู้เป็นประธาน

นายปิยะ อังกินันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบุรี) : ท่านนี้เป็นประธานที่เคารพ กระผม ปิยะ อังกินันท์ จากเพชรบุรี กระผมได้ยื่นและได้ฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีได้เสนอยกเลิกกฎหมายมาตรา ๑๙ แล้วแก้ไขวรรคสาม มาตรา ๒๑ นั้น กระผมคิดว่าการทำงานของคณะรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีชุดนี้ กระผมมองดูแล้วว่า มีเจตนาและมีแนวโน้มว่าจะต่ออายุบุคคลเพียงคนเดียวเท่านั้น เท่าที่กระผมสังเกตเห็นและที่อ่านหนังสือพิมพ์อยู่เป็นประจำ การที่ท่านจะต่ออายุราชการนั้นกระผมก็เห็นด้วย ว่าการต่ออายุไม่เป็นอะไรครับ เราควรจะต้องหมดทุกเหล่าทัพ ทุกข้าราชการพลเรือนทั้งหมดไม่จำเป็นที่จะต้องมาต่อเฉพาะกองทัพอย่างเดียว ในบั้นนี้กองทัพเรือก็ครบอายุเหมือนกัน แต่ถ้าหากว่าคณะรัฐมนตรีอ้างว่าเพื่อความมั่นคงของชาติแล้ว การกระทำของคณะรัฐมนตรีจะทำให้กองทัพไทยต้องแตกแยกกันที่แตกแยกเพราะอะไร เพราะคณะรัฐมนตรีเลือกที่รักมักที่ชัง กองทัพเรือไม่มีความหมาย หรือกองทัพอากาศไม่มีความสำคัญหรืออย่างไร จึงจำเป็นที่จะต้องต่อเฉพาะกองทัพบกเท่านั้น ซึ่งกระผมคิดว่าท่านนายกรัฐมนตรี พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ท่านก็อาจจะต่ออายุ เพราะท่านเป็นคนที่มีสะอาดและบริสุทธิ์ กระผมก็เห็นว่าความรู้สึกของท่านก็ไม่อยากที่จะต่ออายุ เพราะการต่ออายุให้ท่านนั้นท่านเป็นถึงนายกรัฐมนตรีเป็นถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ทำไมท่านจะควบคุมกองทัพบกไม่ได้ เพราะฉะนั้นบั้นนี้บั้นนี้ที่จะต้องต่ออายุเฉพาะกองทัพบก กระผมขอเรียนตามท่านประธานด้วยความจริงใจและด้วยความบริสุทธิ์ใจของกระผมว่า ถ้าหากว่ามีภัยมาถึงประเทศ ขอโทษนะครับ กระผมไม่ได้ดูกองทัพบก กองทัพบกกองทัพเดียวมันจะสู้กับเขาไหวหรือไม่ครับถ้าไม่มีกองทัพเรือ กองทัพอากาศเข้ามาช่วยสนับสนุน เพราะฉะนั้นการที่ต่ออายุนี้ กระผมเห็นว่าควรจะต้องให้หมด เพื่อความเป็นธรรมของประเทศชาติของประชาชนนะครับ เพราะฉะนั้น จริ่งอยู่คนอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปอาจจะมองดูในแง่อายุแล้วอาจจะว่าอายุมากเกินไปไม่สามารถหรือไม่มีสติปัญญา หรือความจำเสื่อมลงไปในั้นกระผมขอคัดค้าน สมัยนี้การแพทย์ เรื่องหยูกเรื่องยาของเราเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างมาก อายุ ๗๐ ปียังมีกำลังวังชาสามารถที่จะเตะบิ๊บกระเด็นไปเป็นกิโล ๆ เพราะฉะนั้นเราอย่าไปดูถูก

คนอายุ ๖๐ ปีนี้ครับ เพราะฉะนั้นคนอายุ ๖๐ ปีกว่าเขาจะได้เป็นหัวหน้าบุคคลขึ้นมา
 เป็นท่าน ผบ.ทบ. เป็นท่าน ผบ.ทร. นี้เขาได้ผ่านประสบการณ์มาเป็นอย่างดีแล้ว เรา
 อย่าเอาวิชากรอย่างเดียว เราต้องเอาประสบการณ์เข้ามาบวกแล้วก็เข้ามาช่วยกันแก้
 เศรษฐกิจของประเทศไทยนะครับ เพราะฉะนั้นกระผมมีความคิดเห็นและอยากจะกราบ
 เรียนให้คณะรัฐมนตรีชุดนี้ได้รับทราบไว้ด้วยว่า กระผมขอกราบเรียนด้วยความจริงใจว่า
 ถ้าท่านจะคิดแก้กฎหมายฉบับมาตราที่ ๑๕ นั้นแล้วก็ขอได้โปรดให้ความเป็นธรรมแก่
 ข้าราชการทุกฝ่ายด้วย มิใช่จะมีแนวโน้มแก่เฉพาะให้ ผบ.ทบ. ต่ออายุเพียงผู้เดียวควรจะ
 ต่อให้กองทัพเรือชาติด้วย เพราะว่ากองทัพอากาศยังไม่ครบเกษียณอายุป็นผู้ไม่เป็นอะไร
 เอาไว้ไปต่อกันโอกาสหน้าต่อไป ฉะนั้นกระผมขอฝากให้ท่านคณะรัฐมนตรีได้ใช้ดุลพินิจ
 พิจารณาขุมนัยบุคคลนั้น กระผมคิดว่าเราก็คงจะหาได้ในประเทศชาติ ไม่ใช่ว่ามีเฉพาะ
 ท่าน พลเอก เปรม คนเดียว และท่านกระผมเชื่อเหลือเกินว่าทุกวันนี้ท่านก็ถือดีใจ
 เหลือเกิน ท่านก็รักลูกน้องผู้บังคับบัญชาของท่าน ท่านก็อยากจะออก แล้วก็ให้ท่านรองฯ
 ขึ้นมาเป็นเพื่อช่วยเพียงคนเดียว ขยับขุนตัวเดียวเบี้ยข้างล่างก็จะได้ขยับขึ้นมาด้วย แต่
 เมื่อขุนไม่ขยับ เบี้ยก็ขยับไม่ได้ แต่ถ้าขุนไม่ขยับ เอม้าออกไปเสียอีกตัวหนึ่งก็พอจะ
 ขยับกันได้ เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอกราบเรียนว่าถ้าทำอะไรกันแล้วแต่ขอให้คำนึง อย่าให้
 กองทัพไทยต้องแตกแยกกันเลย กระผมขอขอบพระคุณมากครับ

นายประยูร สุรนิงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่
 เคารพ ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย กระผม ประยูร สุรนิงค์ จากอุดรธานี สังกัด
 พรรคพลังใหม่ ประเทศไทยของเราที่มีการปกครองตามระบอบประชาธิปไตย - มีรัฐ-
 ธรรมนูญเป็นกฎหมายหลักของประเทศ มีคณะรัฐมนตรีซึ่งได้รับการรับรองจากสภาแห่งนี้
 ขึ้นมาบริหารประเทศ เมื่อเดือนมีนาคมที่ผ่านมาพรรคพลังใหม่ของกระผมหนึ่งได้มีโอกาส
 ยกมือสนับสนุนให้นายพลเอกแห่งกองทัพบกผู้หนึ่งขึ้นเป็นนายกรัฐมนตรี คือ พลเอก
 เปรม ติณสูลานนท์ ด้วยความที่เชื่อมั่นว่าท่านผู้นี้จะได้นำประเทศไทยของเราไปตลอด
 รอดคั้ง และนำการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นมาสู่ประเทศไทย ดังที่ท่านได้
 แถลงไว้ในนโยบายเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๒๓ เมื่อเป็นเช่นนั้นท่านก็ได้แต่งตั้งคณะ-

รัฐมนตรีขึ้นมา เข้าบริหารงานร่วมกับท่าน มีรองนายกรัฐมนตรีถึง ๔ ท่าน แต่เข้าวันนั้น มีท่านรองนายกรัฐมนตรีผู้หนึ่งซึ่งมีศเป็นทหารบกเป็นพลตรี ได้ขึ้นมาเสนอกฎหมายแก้ไข เพื่อที่จะแก้ไขกฎหมายบำนาญข้าราชการ กระผมไม่มีโอกาสสัมผัสกับท่านผู้นั้น ไม่ว่าส่วนตัวหรือแนวความคิด เพราะว่าความคิดของท่านผู้หนึ่งกับความคิดของกระผม นั้นต่างกันมาก เพราะฉะนั้นจึงไม่มีโอกาสสัมผัสกันเลยในแง่ความคิด เพราะฉะนั้นครั้น กลับมาดูท่านทั้งหลายที่นั่งอยู่ในสภาแห่งนี้ ส่วนหนึ่งได้รับการแต่งตั้งมาจากบุคคลที่ได้รับการ ผิดชอบต่อประเทศนี้ อีกส่วนหนึ่งได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ นี้ทั้ง ๒ ส่วนนี้รวมกันเข้าเป็นรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญแล้วทุกท่านที่นั่งอยู่ในนี้เป็นตัว แทนของปวงชนด้วยกันทั้งนั้น วันนั้นท่านทั้งหลายหรือประชาชนทั้งประเทศจะได้ทราบ ว่า มันสมองของแต่ละท่านที่เขาเลือกเข้ามาใน หรือที่ได้รับการแต่งตั้งมาเพื่อรับผิดชอบ อำนาจสูงสุดของประเทศนั้นจะใช้ดุลพินิจ จะใช้มันสมองของท่านในการตัดสินใจหา สักดิ์ของประเทศนี้อย่างไรหรือไม่ ท่านประธานที่เคารพ ในแง่ของกฎหมายนั้น เมื่อ เราอ่านดูกฎหมายแล้ว กฎหมายนั้นเป็นสัญญาของประชาคม ของประชาชนที่ทำร่วมกัน ไว้ว่า ทุกคนพึงปฏิบัติเช่นนั้นไม่มีใครที่จะต้องยกเว้นไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอันนั้น นั่นก็ คือหลักของกฎหมาย ถ้ากฎหมายหรือสัญญานั้น มีข้อบกพร่องควรจะได้มาศึกษา มา วิเคราะห์กันว่าบกพร่องอย่างไร ไม่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างจริงจังก็ข้อบกพร่อง นั้นเสีย กระผมขอกราบเรียนตามท่านประธานว่า กฎหมายบำนาญข้าราชการปี ๒๕๑๔ ซึ่งเป็นศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ออกกฎหมาย ฉบับนี้มานั้น ศาสตราจารย์สัญญา ธรรมศักดิ์ นั้นมีส่วนได้เสียกับการมีอายุ ๖๐ ปี หรือ เลยอายุ ๖๐ ปีไปหรือไม่ ท่านได้ออกมาเพื่อมองเห็นว่า บุคคลหรือว่าสมรรถภาพของ บุคคลเมื่ออายุครบ ๖๐ ปีแล้ววันนั้นจะได้พักผ่อน น่าจะทำกิจการอื่นแทนที่จะมานั่งบริหาร ประเทศอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้จึงออกมา บกพร่องตรงไหน ครั้นมาปีนี้ คณะรัฐบาลชุดนี้ กระผมทราบว่า ในภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้ ท่านที่เป็นเจ้าของโรงงาน ท่านที่เป็นเจ้าของกิจการต่าง ๆ นั้น ตัวเศรษฐกิจยังล้มอยู่ในสภาพแ่อย่างนี้ ท่านจะต้อง แ่ด้วยในกิจการของท่าน เพราะฉะนั้นทำอย่างไรกิจการของท่านนั้น ธุรกิจของท่านนั้น

จึงจะเจริญ จึงจะดีก็คือการแสวงหาอำนาจรัฐ ขึ้นมาบวกกับธุรกิจของท่านนั่นเอง วิธีที่จะแสวงหาอำนาจรัฐนั้นคืออย่างไร ก็คือหาที่เกาะบุคคลที่จะให้ความมรเม้นแก่เขา ก็จะเป็นที่พึ่งพาให้เขาได้มี โอกาสได้มีอำนาจรัฐต่อไปนั้นก็คือเหตุผลอันแท้จริงที่กระผมได้วิเคราะห์แล้ว เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพ กระผมไม่เชื่อว่าท่านเหล่านั้นจะทำความบริสุทธิ์ใจเพราะขัดกับหลักการ ถ้ากฎหมายฉบับนี้ไม่ดีก็ข้อบกพร่องของกฎหมายมา ไม่ใช่ไปเอาบุคคลแก่กฎหมายนี้เข้าไปสู่ตัวบุคคล ตามหลักนั้นจะต้องกับบุคคลนั้นเข้ามาสู่กฎหมาย ท่านประธานที่เคารพ นี่ก็คือหลัก แต่ความถูกต้องนั้นคืออะไร ท่านอาจจะเห็นว่าของท่านถูก ท่านอาจจะเห็นว่าความคิดของกระผมผิด กระผมอาจจะเห็นว่า ความคิดของท่านนั้นผิด ความคิดของกระผมถูก คำว่า "ถูก" หรือ "ผิด" นี้เป็นสิ่งซึ่งต่อสู้กัน สิ่งนี้จะเรียกว่าผิดนั้นอยู่ภายใต้สมมุติฐาน ว่าอย่างนั้นคืออะไรขึ้นไปนั้นถึงจะเป็นถูก ๒ บวก ๓ ได้เท่ากับ ๕ ท่านคิดว่าถูก แต่กระผมอาจจะบอกว่าผิด ๒ บวก ๓ นั้นได้ ๑๑ ซึ่งเป็นไปได้ในฐานะอื่น ในสมมุติฐานอย่างอื่น เพราะฉะนั้นความถูกต้องหรือความผิดนั้นท่านทั้งหลายที่ให้เหตุผลมานั้น ท่านก็คิดว่าของท่านถูก แต่กระผมก็คิดว่าของกระผมถูกเช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ สมมุติว่าในเนื้อหาของกฎหมายนี้ ในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติที่ท่านเสนอเข้ามาบุคคลที่เกษียณอายุ อายุครบ ๖๐ ปีแล้วนี้ ถ้าหากว่าเห็นสมควรจะต้องอายุให้เขาต้องเสนอคณะเข้ามาหาคณะรัฐมนตรี ดูขั้นตอนให้ดีๆ คณะรัฐมนตรีจะประชุมปรึกษากันแล้วอนุมัติให้เขาต่ออายุ ตรงนี้คือสร้างความโกลาหลขึ้นในประเทศ บุคคลที่อยากจะต่ออายุเมื่อครบ ๖๐ ปีวิ่งมาหารัฐมนตรี ๓๗ ท่านนี้ ขอให้ต่ออายุให้กับข้าพเจ้า วิ่งขึ้นมา พวกรัฐมนตรีบางท่านที่มาจากการเลือกตั้งก็อาจจะมีความจากรัฐธรรมนูญจากคณะมนตรีบางท่านก็พยายามจะเอาอกเอาใจวิ่งต้นขึ้นมา เพราะฉะนั้นจะเกิดการระส่ำระสายขึ้นทั่วประเทศ สมมุติว่าท่านจะไปต่อให้เพียงคนเดียว ท่านก็ไม่เห็นเหตุผลอื่นที่จะไม่ต่อให้คนอื่น ท่านอ้างในคำแถลงของท่านว่า เพื่อความมั่นคงของประเทศ กระผมสงสัยอยู่ยาวนานแล้วว่าความมั่นคงของประเทศนั้นคืออะไร ท่านรองนายกรัฐมนตรีจะให้คำนิยาม (Definition) ได้หรือไม่ว่าความมั่นคงของประเทศนั้นคืออะไร ขูดบ่อนำบ่อเดียวกับเพื่อความมั่นคง สร้างถนนเอาหินลูกรังไปไว้วัดเดียวกับเพื่อความมั่นคงของประเทศ ความมั่นคงของประเทศนี้

คืออะไร กระผมคิดว่าถ้าท่านจะกระทำเพื่อประโยชน์ในส่วนบุคคลของท่านแล้วท่านอย่า
 กระทำดีกว่า ท่านอย่าเอาความมั่นคงของประเทศมาพูดกันดีกว่า ท่านพูดกับกระผมเลย
 ท่านลุกขึ้นมากระผมขอประทานอนุญาตประชาชนสภาไว้ว่า ถ้าหากว่ามีอะไรที่เกี่ยวข้องกับ
 คำถามของกระผม กระผมจะขออนุญาตขึ้นมาพูดอีกสักครั้งหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ
 ในช่วงระยะ ๓ เดือนที่ผ่านมา กระผมทราบว่ามีการเคลื่อนไหววางแผนที่จะมีการต่ออายุ
 ราชการของ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งท่านไม่ได้อยู่ในที่ประชุมแห่งนี้
 กระผมอยากที่จะขอทราบเขียนให้ท่านประธานได้ทราบถึงเหตุการณ์เล็กๆ อันหนึ่ง มีคุณยาย
 คนหนึ่งของนักการเมืองผู้มีชื่อคนหนึ่งในสภาแห่งนี้ ได้รับไปรษณียบัตรอันหนึ่งไปรษณีย
 บัตรนั้นได้ขอให้คุณยายนั้นแสดงความคิดเห็นว่า สมควรที่จะต่ออายุให้ พลเอก เปรม
 หรือไม่ ด้วยความรักความศรัทธาในตัว พลเอก นายกรัฐมนตรี ด้วยความเป็นห่วงใย
 คุณยายอายุ ๖๐ กว่าปี ท่านประธานลองคิดว่าคุณยายนั้นจะตอบว่าอย่างไร คุณยาย
 เป็นคนธรรมดา ธรรมดา ก็คือ เป็นคนนับถือศาสนาพุทธเหมือนกับเราท่านทั้งหลาย
 ท่านอยากเห็น พลเอก เปรม นี้มีอายุยืนนาน ท่านจึงเขียนลงมาว่า ยายเห็นด้วยขอให้
 ต่อให้ท่านเถอะจะได้อายุนาน ๆ เพราะฉะนั้นมีบางคนมาอ้างว่า นี่คือประชามติเขาเข้าใจ
 คำว่าต่ออายุเป็นอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความรักความศรัทธาอยากให้มีอายุ
 ยืนยาวนานกว่านี้ ไปเถอะจะหาพระมาจากวัดไหนก็เอา ยายจะร่วมด้วยร่วมกันที่เทศน์
 ด้วย เขียนมาว่าอย่างนั้นครับท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นการที่บุคคลมาอ้างว่า
 ประชาชนเขาเห็นด้วยอยากให้อายุราชการนั้น ท่านเอาประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ
 มาพูด กระผม ประยูร สุวันวงศ์ ส.ส. อุดรธานี ก็เป็นผู้แทนของประชาชน ๑๐๕,๐๐๐ คน
 ไม่เห็นด้วย ท่านประธานที่เคารพ ขอประทานโทษครับ ๑๕๐,๐๐๐ คน รู้สึกว่ากฎหมายนี้
 เป็นกฎหมายที่ใคร่ครวญมาจำเป็นจะต้องสนทนาก็ให้เกิดบรรยากาศที่รีแล็กซ์ (Relax)
 นิดหน่อย ท่านประธานที่เคารพ ท่านรองนายกรัฐมนตรี คือ พลตรี ประมาธ อติเรกสาร
 นั้น ท่านบอกว่าท่านจะพัฒนาทวิภาคของมนุษย์ ให้ได้มี โอกาสได้รับใช้ประเทศชาติ
 ขึ้นมาอีก แต่ลูกน้องของท่านคนหนึ่งได้ให้สัมภาษณ์หนึ่งสื่อพิมพ์ออกมาว่า เมื่ออายุครบ
 ๕๕ ปีนั้นควรจะได้ปลดถ่ายออกไปเสีย ควรจะให้คนอื่นเข้ามา คนหนึ่งบอกว่าจะต่อ อีก

คนหนึ่งบอกว่าจะถอย ท่านมีหลักอะไร หลักของท่านเป็นหลักอะไร ขอประทานโทษนะครับ หลักปักชัควายหรือเปล่าครับ ไม่ได้มีหลักอะไรแน่นอนเลย ถ้าจะเอาหลักแน่นอนขอให้มีความเชื่อมั่นอย่างนั้น ว่าความคิดของท่านนั้นจะถูกต้อง เหตุผลว่ามาว่าด้วยเหตุผลกัน แต่คนหนึ่งจะขอต่อ อีกคนหนึ่งจะขอลอยเข้ามา ไม่มีเหตุผลอะไรทั้งสิ้น ไม่มีหลักการที่มั่นคงอะไรทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพ สภาแห่งนี้เป็นสภาที่มีเกียรติอย่างยิ่ง เป็นสภาที่จะพิจารณาทุกสิ่งทุกอย่าง กฎหมายทุกฉบับด้วยความรอบคอบเป็นอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเหตุผลของทั้ง ๒ ฝ่ายชี้แจงออกมาแล้วว่าเหตุผลของฝ่ายไหนสมควรอย่างไรนั้น แต่ท่านทั้งหลายจะออกสู่ชาติไปตีตราประทับว่าข้าพเจ้ารับรองให้กฎหมายฉบับนี้ผ่าน สภาแห่งนี้จะมีความหมายอะไรต่อประเทศนี้ สภาแห่งนี้เป็นสภาที่ศูนย์รวมอำนาจสูงสุดของประเทศ เป็นที่ซึ่งซึ่งประชาชนมีความหวังต่อสถาบันแห่งนี้เป็นอย่างมาก แต่ถ้าหากว่าเหตุผลดังที่ พณฯ รองนายกรัฐมนตรี ได้ให้มา กับเหตุผลที่หลาย ๆ ฝ่ายได้ให้มาแล้วนี้ รู้สึกว่าท่านไม่มีเหตุผลอะไรจะเพียงพอที่จะมาคัดค้านกับฝ่ายนี้เลย เมื่อเป็นเช่นนั้นถ้าท่านยังรับรองกฎหมายฉบับนี้อยู่แล้วละก็ ประชาชนจะหวังอะไรจากสถาบันของเรานี้ ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่า ในวิถีทางการเมืองนั้น พณฯ นายกรัฐมนตรี คือ พลเอก เปรม ไม้เท้า เป็นจะต้องไปดำรงตำแหน่ง ผบ.ทบ. ท่านไม่จำเป็น ท่านดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ก็มีอำนาจสั่งทำอยู่แล้วที่จะรักษาความมั่นคงของประเทศนี้ กระผมขอกราบเรียนในนามของพรรคพลังใหม่ เราจะไม่เรียกร้องอะไร ถ้าท่านไม่ยอมต่ออายุราชการของท่านออกไป ๑๒ ปี แต่ท่านดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พรรคของเรา ๗ คนนี้แหละจะยกมือสนับสนุนโดยไม่มีเงื่อนไขอะไรทั้งสิ้น ท่านประธานที่เคารพ พณฯ นายกรัฐมนตรี ผู้ซึ่งกฎหมายฉบับนี้จะ عاجจะทำการเช่นนั้นทั้งที่ออกมาว่าเป็นการควบคุมทั่วประเทศ ครอบคลุมแก่ข้าราชการทุกส่วน แต่ความจริงแล้วเจตนาอันนี้คือการต่ออายุแต่เพียงคนเดียวเท่านั้นแหละ ทำเป็นแกว้ช่วยว่าจะต่อให้อีกทุก ๆ คนที่เกษียณอายุพร้อม ๆ กันนั้น แต่ความจริงไม่ใช่เช่นนั้น ถ้าท่านทำอย่างนั้นคือเป็นนายกรัฐมนตรีแต่เพียงอย่างเดียวมันจะสวยงาม ประเทศนี้จะ เป็นประชาธิปไตย หลังจากที่ท่านเป็นนายกรัฐมนตรี เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

กลาโหมไม่ยอมรับต่ออายุราชการแล้ว สิ่งที่เราจะทำต่อไป ก็คือ จัดการประเด็นให้ผู้
 ครรลองของประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เป็นต้นว่าท่านอาจจะยกเลิกบทเฉพาะกาล ยกเลิก
 กฎอัยการศึก อะไรต่ออะไรที่จะทำตามขั้นตอนของประชาธิปไตยนั้น ท่านยังทำได้ก็มาก
 ท้ายที่สุดนี้กระผมมีข้อสงสัยอยู่ข้อหนึ่ง ที่จะกราบเรียนถาม ว่าผมฯ รอนายกรัฐมนตรี ผ่าน
 ท่านประธานก็คือว่า ในการที่จะได้เข้าขึ้นมาเป็น ผบ.ทบ. ในการที่จะได้เข้าขึ้นมาเป็นผู้บ่ง-
 คับบัญชาระดับรอง ผบ.ทบ. กิตติ หรือผู้ช่วย ผบ.ทบ. กิตติ หรือเป็นเสนาธิการทหารต่างๆ เหล่า
 นี้ กิตติ ท่านเหล่านั้น ได้รับราชการมานานแล้ว และได้รับกมลนักรองจากกองทัพเป็นอย่างดีมา
 แล้ว จนกระทั่งขึ้นมาถึงระดับนี้ ๕-๖ คนในตำแหน่งต่างๆ ที่กระผมกราบเรียนนี้ ได้รับการ
 กลั่นกรองมาแล้วด้วยดีทั้งนั้น ครั้นจะมีการแต่งตั้งท่านเหล่านั้นก็เกิดกลัวจะไม่มี ความมั่นคง
 กระผมขอกราบเรียนถามท่านว่า การกลั่นกรองของกองทัพของเราที่ทำมาจนถึงบัดนี้ จน
 ได้ตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นมา มีอะไรขาดตกบกพร่องกระนั้นหรือ หรือว่าถ้าท่านผู้นั้นเป็น
 อะไรไปในช่วงนี้ ประเทศไทยของเราจะมีความมั่นคงกระนั้นหรือ เพราะฉะนั้นกระผม
 ขอกราบเรียนท่านประธานว่า ในนามของพรรคพลังใหม่ เราขอกราบเรียนว่าเราจะ
 คัดค้านกฎหมายฉบับนี้ เพราะไม่ถูกต้องตามหลักการ ขอขอบคุณครับ

นายบัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เพชรบูรณ์) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม บัญญัติ เกสรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดเพชรบูรณ์ พรรค
 เกษตรสังคม กระผมขอประธานแสดงความคิดเห็นในการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราช-
 บัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการในวันนี้ เพื่อเป็นแนวทางของ
 ความคิดที่จะฝากไว้ในสภาแห่งนี้ว่า กระผมมีความเห็นอย่างไรในการที่รัฐบาลได้เสนอ
 แก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา กระผมขอประธานกราบเรียนว่า ในหลักการนั้น
 กระผมคิดว่า รัฐบาลไม่น่าจะเขียนคำว่ามันคงเข้าไปในพระราชบัญญัติที่แก้ไขฉบับนี้
 เพราะกระผมมองดูว่า ไม่มีเกี่ยวกับความมั่นคงแต่อย่างใด เพราะว่าหากรัฐบาลแก้ไข
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว ผลจะเกิดแก่ข้าราชการทั้ง ๓-๔ แสนคนในโอกาสข้างหน้า
 ถ้าหากมี โอกาสที่จะต่ออายุราชการ และอีกในหลักการนั้นกระผมคิดว่าน่าจะขาดไปสัก
 อย่างหนึ่ง คือรัฐบาลไม่ได้พูดถึงว่าการแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในเมื่อมีความมั่นคง

ในเมื่อมีด้านการศึกษาพัฒนาประเทศแล้ว แต่ในเรื่องปากท้องของประชาชนจะเกี่ยวข้องกับหรือไม่กับพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมคิดว่าน่าจะมีส่วนที่เข้าไปถึงหลักการนั้นเข้าไป เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนว่า การที่รัฐบาลได้ดำเนินการเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามานั้น กระผมเองจะไม่ได้คำนึงถึงว่า รัฐบาลนี้จะให้ผลของกฎหมายนั้นจะดำเนินอย่างไรในการต่ออายุแก่ใครหรือบุคคลใดทั้งสิ้น เพราะว่าการต่ออายุราชการนั้น ในกฎหมายฉบับนี้ ไม่ได้บัญญัติไว้เลยว่ารัฐบาลจะมุ่งต่ออายุราชการให้แก่บุคคลใด แต่เป็นที่น่าสังเกตตรงนายกรัฐมนตรีลุกขึ้นมาแถลงหลักการของกฎหมายนี้ ได้ให้สัมภาษณ์อย่างเด่นชัดว่า กฎหมายฉบับนี้จะแก้ไขเพื่อใครและอย่างไร เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนว่า การแก้ไขพระราชบัญญัตินั้นในหลักการก็เพื่อคนส่วนใหญ่ เป็นผลประโยชน์กับคนที่จะได้รับผลจากร่างพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นการที่ได้เสนอเข้ามา นั้น กระผมก็อยากจะขอกราบเรียนว่า เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งกระผมเห็นว่ารัฐบาลนี้ ได้มีความสามารถในการบริหารประเทศ เพื่อสถานะของรัฐบาลเองที่เร่งในการที่เสนอร่างพระราชบัญญัติเข้ามาเพื่อแก้ไข แต่ตลอดระยะเวลา ๖ เดือนกับ ๗ วัน ที่ท่านขึ้นเป็นรัฐบาลนั้น ท่านได้แก้ไขในสิ่งที่ปากท้องของประชาชนอย่างไรบ้าง ในปัญหาด้านเศรษฐกิจ ในปัญหา ค่าครองชีพในปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ นั้น รัฐบาลเคยได้คำนึงถึงที่คิดจะแก้ไขหรือไม่ กระผมยังมองไม่เห็นผลงานของรัฐบาลใน ๖ เดือนที่ผ่านมาเลย เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ท่านเสนอเข้ามา นี้ จริงอยู่บรรดาเพื่อนผู้แทนราษฎรหลายท่านได้แสดงข้อคิดเห็นว่าเพื่อสถานะหรือความมั่นคงของรัฐบาลอะไรดังที่ได้กราบเรียนมาแล้ว ฉะนั้นกระผมคิดว่า จังหวะและโอกาสที่รัฐบาลคิดว่าจะแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับนี้ ไม่ถูกต้องกับจังหวะ ถ้าหากรัฐบาลคิดจะแก้ไขพระราชบัญญัติเพื่อต้องการดึงเหตุผลในกฎหมายฉบับนี้ ว่าต้องการจะให้ทรัพยากรด้านบุคคลมาร่วมกันทำประโยชน์แก่ประเทศชาติ ก็น่าจะคิดกันมาตั้งนานแล้ว แต่ท่านมาคิดในจังหวะและเหตุการณ์ตลอดจนค่าแถมของท่านรองนายกรัฐมนตรี หรือตลอดจนพรรคการเมืองซึ่งท่านได้เขียนแถลงการณ์ว่าจัดข้อมูลใหม่อะไรต่าง ๆ เหล่านั้น เพราะฉะนั้นกระผมขอประทานกราบเรียนว่า จังหวะและโอกาสที่รัฐบาลเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามานั้นเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัด ว่ารัฐบาลเพื่อสถานการณ์

ของท่านเองเป็นประการสำคัญ เพราะฉะนั้นกระผมก็อยากจะขอทราบเรียนเพียงสั้น ๆ เป็นข้อสังเกตว่า ในเมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ซึ่งรัฐบาลได้เสนอเข้ามาด้วยเหตุผลแรงด่วน และความจำเป็นและเหตุผลอันใดของท่านแล้วผลจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านออกไปแล้ว กระผมถึงให้ข้อสังเกตเพื่อจะได้เป็นการบันทึกไว้ในสภาแห่งนี้ว่า ไม่ว่ารัฐบาลนี้หรือรัฐบาลไหน ที่ในโอกาสข้างหน้าอย่าได้พึงใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อประโยชน์ของพรรคการเมืองของท่าน เพื่อประโยชน์ของพวกเขาทั้งหลาย เพื่ออำนาจของการเมือง เพราะกระผมไม่แน่ใจรัฐบาลนี้ซึ่งท่านเข้าไปบริหารประเทศชาตินี้ ท่านจะยึดมั่นอยู่ในเรื่องประชาชน เพราะมองเห็นแล้วดังที่กระผมได้ทราบเรียนเมื่อ ๖ เดือนที่ผ่านมา นั้น ไม่มีอะไรเลยที่ประชาชนจะได้รับ เพราะฉะนั้นข้อฝากไว้ว่าถ้าหากเป็นไปได้ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปแล้วอย่าได้พึงใช้พระราชบัญญัตินี้เพื่อประโยชน์ของรัฐบาล ของพวกพ้อง เพราะฉะนั้นถ้าหากดำเนินการอย่างนั้นแล้ว กระผมคิดว่าความแตกแยกของบ้านเมืองย่อมจะเกิดขึ้น ข้าราชการย่อมได้รับความเป็นธรรม เพราะต้องยอมรับกันว่ากรวิงค์ตันดำเนินการต่าง ๆ ของบุคคลในคณะรัฐบาลนั้นย่อมจะต้องมีเกิดขึ้นอย่างแน่นอน และกระผมก็ไม่เชื่อว่ารัฐบาลทั้ง ๔ พรรคซึ่งไปสนับสนุนตัวท่านนายกรัฐมนตรีนั้น จะมีความจริงใจต่อบ้านเมืองสักเพียงใด จะคิดแก้ไขปัญหาปากท้องของประชาชนได้มากน้อยเพียงไหน แต่อันนี้เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งวันที่ท่านได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามานั้น ก็มองเห็นได้เด่นชัดว่าท่านทำอะไรบ้าง ได้ประโยชน์เกิดอะไรบ้าง และต่อไปก็คิดว่ารัฐบาลคงจะได้ดำเนินการที่จะคำนึงถึงปัญหาความทุกข์ยากปากท้องของประชาชน กระผมยอมรับว่าร่างพระราชบัญญัตินี้อาจจะเกิดประโยชน์ดังที่ท่านได้ให้ไว้ในเหตุผลว่าต้องการบุคลากรเข้ามาช่วยกันบริหารประเทศชาติ เพราะฉะนั้นกระผมขอฝากไว้ดังที่ได้ทราบเรียนมาแล้วว่าอย่าให้พระราชบัญญัติฉบับนี้สร้างความแตกแยกเกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า และหวังว่ารัฐบาลก็คงจะดำเนินการเพื่อปากท้องประชาชน เพื่อความยุติกันดีของประชาชนในอนาคตข้างหน้า เพราะฉะนั้นกระผมเองก็ขอฝากความคิดไว้เพื่อที่รัฐบาลในขณะนี้ หรือในโอกาสต่อไปข้างหน้าที่จะเข้ามาดำเนินการบริหารประเทศ

ชาตินั้น จะได้ฟังระลึกว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งได้แก้ไขแล้วจะไม่ได้อำนวยประโยชน์
ให้แก่พรรคการเมืองหรือพวกใดพวกหนึ่งซึ่งจะเกิดขึ้นในอนาคตต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : พรรคเสรีธรรมขอพูดครับ คุณไพฑูริย์ เชิญครับ

นายไพฑูริย์ โมกขมรรคกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุโขทัย) : ท่าน
ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม ไพฑูริย์ โมกขมรรคกุล จากพรรคเสรี
ธรรม ที่กระผมจำเป็นต้องลุกขึ้นมากล่าวในนามของพรรคเสรีธรรมเกี่ยวกับกฎหมายฉบับ
นี้เนื่องจากว่า รู้สึกไม่สบายใจอย่างยิ่งที่ทางรัฐบาลได้เสนอกฎหมาย ร่างกฎหมายฉบับ
นี้เพื่อที่จะมาแก้ไขร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการของข้าราชการพลเรือน ที่
กระผมในนามของพรรคเสรีธรรมจำเป็นต้องลุกขึ้นมากล่าวเพื่อที่จะแสดงความคิดเห็น
ทั้งนี้และทั้งนั้นก็ด้วยความบริสุทธิ์ใจว่า กระผมและทางพรรคเสรีธรรมไม่เห็นด้วยกับ
หลักการที่จะแก้ไขกฎหมายฉบับนี้ เนื่องจากเหตุผลซึ่งท่านสมาชิกส่วนใหญ่ก็ได้กล่าว
ไปเกือบครบถ้วนแล้ว แต่กระผมจะขอสรุปกล่าวเพียงสั้น ๆ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับ
รัฐบาลนี้เพื่อที่จะได้นำไปพินิจพิจารณาให้ถ่องแท้ ถึงแม้ว่ากฎหมายฉบับนี้ ณ วันนั้นจะ
ผ่านสภาไปก็ตาม แต่ว่าจะเป็นบทที่ไว้สำหรับรัฐบาลว่า เป็นรัฐบาลชุดนี้ที่เสนอ
กฎหมายเพื่อที่จะแก้หลักการต่าง ๆ ซึ่งความจริงเป็นหลักการที่ถูกต้องและเป็นธรรมต่อสังคม
และต่อข้าราชการทั่ว ๆ ไปได้อยู่แล้ว ที่กระผมจะขอกล่าวเหตุผลว่าไม่ถูกต้องตามหลักการ
นั้น ก็เนื่องจากว่าหลักสากลทั่วโลกก็ยึดหลักถือว่าข้าราชการที่ทำงานมานานครบอายุพอ
สมควร เมื่อมีอายุพอสมควรบางประเทศก็ ๖๐ ปี บางประเทศก็เพียง ๕๕ ปี ก็ควรจะ
ต้องเกษียณอายุเพื่อที่จะไปพักผ่อนหรือประกอบอาชีพส่วนตัว เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงให้คนที่
รุ่นหลังหรือผู้ที่มีสมรรถภาพดีกว่าเข้ามารับใช้ประเทศชาติและทำงานในหน้าที่นั้น ๆ แทน
กระผมเห็นว่าคนเราทุกคนเมื่ออายุ ๖๐ ปีแล้วส่วนมากมักจะชราภาพ อาจจะมียกเว้นอยู่
บางคนบางท่านคงที่บางท่านได้กล่าวไปแล้วว่า ถึงแม้จะอายุ ๖๐ กว่าปี ๗๐ ปี ก็ยังมี
สุขภาพที่สมบูรณ์และแข็งแรง มีสติปัญญาและมีความคิดความอ่าน หรือความจำดี แต่
ว่าส่วนใหญ่แล้วจะเป็นบุคคลที่สมรรถภาพก็จะไม่ค่อยสมบูรณ์หรือมีประสิทธิภาพเต็มเม็ด

เต็มหน่วยเหมือนเมื่อครั้งที่ยังหนุ่มยังแน่นอยู่ กระผมจึงเห็นว่ากาแรกที่มาเสนอแก้ไขเปลี่ยนแปลงหลักการเดิมนั้นเป็นการเสนอและแก้ไขที่ไม่ถูกต้องในหลักการ

นอกจากนี้กระผมอยากจะกล่าวในประการที่ ๒ ว่า ถ้าหากเราแก้ไขกฎหมายฉบับนี้เพื่อต่ออายุราชการได้แล้ว ก็เกิดความไม่เป็นธรรมในหมู่ข้าราชการด้วยกัน คือ ข้าราชการทุกท่านเมื่อทำงานแล้วก็หวังที่จะก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานต่าง ๆ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้ต่ออายุราชการแล้วผู้ใต้บังคับบัญชาก็ไม่สามารถที่จะก้าวหน้าหรือว่ามารับใช้ทางราชการในตำแหน่งที่สูงกว่าได้ นี่เป็นเรื่องที่ทำให้ข้าราชการต่าง ๆ อาจเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจหรือว่าหมดกำลังใจที่จะทำงาน เพราะว่าคิดว่าถ้าทำงานไปแล้วหากผู้บังคับบัญชาไม่เกษียณอายุ ตนเองก็ต้องเป็นแค่อยู่รองหรือว่าเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่อย่างนั้นเอง อันนั้นละครับจะเป็นผลเสียต่อหน่วยราชการว่า ทำให้ข้าราชการต่าง ๆ หมดกำลังใจ และไม่มีประสิทธิภาพที่จะทำงาน เพื่อที่จะให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยซึ่งก็เป็นเรื่องผลเสียของทางราชการเอง

อีกประการที่ ๓ กระผมอยากจะกราบเรียนว่ากฎหมายฉบับนี้ที่จะเสนอขำมานั้น จุดมุ่งหมายทุกคนทั่วประเทศก็คงจะทราบกันดีว่ามุ่งหมายที่จะมาแก้ไขเพื่อที่จะต่ออายุให้กับ ผบ.ทบ. หรือ พลเอก นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันนี้ กระผมเห็นด้วยกับสมาชิกหลาย ๆ ท่านที่ได้กล่าวไปแล้วว่า ความจริงแล้วตำแหน่งนายกรัฐมนตรีก็ดี ตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมก็ดี ซึ่ง พลเอก พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ท่านดำรงอยู่นั้นเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจหรือว่าสูงกว่าตำแหน่ง ผบ.ทบ. มากมาย กระผมยังรู้สึกไม่สบายใจซึ่งทั้งสี่อวมลชนกิติ หรือว่าประชาชนได้กล่าวขวัญกันก็ดีว่ารัฐบาลจะอยู่ได้นานแค่ไหนนั้นขึ้นอยู่กับตำแหน่ง ผบ.ทบ. เป็นที่ตั้ง กระผมรู้สึกว่าจะไม่เข้าใจว่าตำแหน่ง ผบ.ทบ. นั้นจะเป็นตำแหน่งที่มีอำนาจสูงกว่านายกรัฐมนตรีหรือว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมได้อย่างไร อันนั้นเป็นที่สงสัยของกระผม และสำหรับเรื่องต่ออายุ ผบ.ทบ. นั้นเมื่อหลายเดือนก่อนนั้นก็มีข่าวครึกโครมในหน้าหนังสือพิมพ์และเป็นทีวีพากษ์วิจารณ์ของประชาชนทั่วไป กระผมก็ได้เคยเสนอผู้คิดเข้าสู่สภา โดยเสนอให้มีผู้รับวอถูกต้องตามข้อบังคับทุกประการ แต่ว่าท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรก็ไม่ได้นำเข้าบรรจุ ซึ่งกระผมก็ยังไม่ทราบเพราะ

สาเหตุใด ถ้าหากนำเข้าบรรจุเอาyddติของกรมบรรจุในขณะนั้น เมื่อ ๒-๓ เดือนก่อน เหตุการณ์ต่าง ๆ อาจจะเป็นคล้ายและรัฐบาลอาจจะต้องเสนอกฎหมายเข้ามาสู่สภาเร็วกว่านี้ ไม่จำเป็นจะต้องเป็นการเร่งด่วนหรือว่าจะมีความคิดใหม่ เมื่อได้ฟังความคิดเห็นของ สมาชิกในสภาแล้วอาจจะไม่เสนอ หรือว่าอาจจะมีการอื่นที่จะแก้ไขเพื่อความมั่นคงของประเทศก็ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเห็นด้วยกับสมาชิกอีกหลายท่านที่ว่าถ้าหากว่าเราแก้ไขกฎหมายฉบับนี้แล้ว แทนที่จะเกิดความมั่นคงในประเทศ อาจเกิดความแตกแยกในประเทศได้ โดยความแตกแยกเกิดจากข้าราชการประจำด้วยกันเอง นั้น ประการหนึ่ง และ

ประการสุดท้ายอาจจะเกิดความแตกแยกในหมู่คณะรัฐบาลหรือคณะรัฐมนตรีด้วยกันเอง เพราะรัฐบาลชุดนี้ประกอบด้วยพรรคการเมืองที่มารวมกันตั้งเป็นรัฐบาลหลายพรรคด้วยกัน เมื่อคณะรัฐมนตรีมีอำนาจที่จะพิจารณาต่ออายุให้กับข้าราชการบุคคลใด บุคคลหนึ่งเป็นกรณีไปแล้ว กระผมเกรงว่าคือแต่ละพรรคครั้งจะแก่งแย่งกัน หรือว่าเล่นพรรคเล่นพวกมีการวิ่งเต้นที่จะต่ออายุราชการให้กับพรรคพวกของตัวเอง เพื่อที่จะเป็นฐานกำลังให้กับพรรคก็ดี หรืออำนาจให้กับพรรคของตัวเองก็ดี เหตุการณ์ก็อาจจะเป็นกรณีเช่นนี้เกิดขึ้นได้ เมื่อพรรคใดนั้นต่ออายุให้คนของตัวเองได้ อีกพรรคหนึ่งก็จะเสนอต่ออายุให้กับบุคคลซึ่งเป็นคนของพรรคของฝ่ายตนเองอีก เมื่อกรณีเป็นเช่นนี้ต่างพรรคต่างเสนอพรรคพวกของตัวเองเข้ามา เพื่อที่จะต่ออายุราชการตามกฎหมายที่เราเสนอแก้ไขแล้วนั้นครบ เหตุการณ์วุ่นวายต่าง ๆ ก็เกิดขึ้น และแทนที่รัฐบาลนี้จะมั่นคงก็จะเกิดความแตกแยกในระหว่างพรรคด้วยกันเอง ก็อาจจะทำให้รัฐบาลนี้เกิดความไม่มั่นคงขึ้นก็ได้ กระผมมีความคิดเห็นว่าเป็นเช่นนี้ แต่อย่างไรก็ดีท่านประธานครับ กระผมเห็นว่าถ้าที่เราจะแก้กฎหมายนั้น เราควรจะต้องแก้กฎหมายเพื่อเป็นประโยชน์ต่อประชาชน หรือว่าเราจะเสนอกฎหมายหรือพิจารณากฎหมายนั้นควรจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ มิใช่เป็นประโยชน์ของประชาชนคนใดคนหนึ่งหรือเพียงบางคน กระผมเชื่อมั่นว่ารัฐบาลนี้อย่างไร ๆ ก็คงไม่ต่ออายุให้กับ ผบ.ทบ. พลเอก เปรม คนเดียว ก็คงจะมีพลอยฟ้าพลอยฝนคนอื่นเข้าไปร่วมด้วยนะครับ ไม่ ๒ คน ๓ คนก็ตาม แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็มุ่งหมาย

๓๒

เพื่อคน ๆ เดียว เมื่อเป็นการอย่างนั้นแล้ว กระผมและพรรคเสรีธรรมเห็นว่าเป็นการที่ไม่ถูกต้อง จึงเห็นว่าควรจะต้องแถลงคัดค้านเอาไว้เพื่อให้รัฐบาลนี้ โปรดพิจารณาให้รอบคอบขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : เพื่อประหยัดเวลาณะครับ ขอความกรุณาอย่ากล่าวซ้ำ ๆ ซาก ๆ นะครับ เหตุผลไหนที่มีท่านอภิปรายมาแล้วก็อย่าได้อภิปรายซ้ำเลยครับ เอาข้อมูลใหม่ ๆ มาพูดกันดีกว่าเชิญท่านผู้แทนแม่ฮ่องสอนครับ

พลอากาศเอก ทวี จุลละทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (แม่ฮ่องสอน) : ท่านประธานเพื่อนรัก กระผม พลอากาศเอก พลเอก พลเรือเอก ทวี จุลละทรัพย์ ผู้แทนราษฎรจังหวัดแม่ฮ่องสอน ก็รู้สึกเป็นเกียรติที่ได้มีโอกาสมาพูดต่อหน้าท่านผู้แทนปวงชนทั้งหลาย ทั้งวุฒิสมาชิกและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กระผมไม่สามารถจะนั่งอยู่ได้ในโอกาสขงชนิดนี้ ในฐานะที่เคยเป็นผู้บังคับบัญชาชั้นสูงของกองทัพไทย เคยเป็นครูบาอาจารย์มาหลายสมัย มีลูกศิษย์ลูกหาตามสมควร แต่ลูกศิษย์ลูกหาเหล่านั้นจะเคารพหรือไม่นี้เป็นอีกเรื่องหนึ่ง กระผมก็อยากจะเรียนต่อท่านประธานว่า การนำพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา ก็อย่างที่ผู้แทนราษฎรหลายท่านได้อภิปรายไปแล้วว่า กระทำเพื่อบุคคลคนหนึ่งแล้วเลยแผ่ส่วนกุศลไปยังคนอื่น ๆ อีกด้วย แต่ความนี้คงจะเป็นคนเดียว ในส่วนตัวบุคคลนั้นกระผมไม่มีการขัดแย้งอะไรเลย เพราะเป็นผู้ได้บังคับบัญชามาเคยเป็นมา แล้วเคยเป็นลูกศิษย์ลูกหา มาแล้วกระผมนี้เองแหละเป็นผู้ที่เซ็นคำสั่งแต่งตั้ง พลตรี เปรม ติณสูลานนท์ เป็นแม่ทัพภาคที่ ๒ เพราะเห็นความสามารถ แต่มาบัดนี้บรรดาพวกทั้งหลายของตนไม่ใหญ่ คือคุณเปรมได้พยายามจะทำให้ตนไม่มันเงา พลเอก เปรม เป็นคนดีมาก แต่ใจเนเล่เราจึงเอาสิ่งที่ไม่ถูกต้องไม่ต้องจับยึดเสียใส่ให้ ในกองทัพทั้ง ๓ เวลา นี้ กระผมทราบดีว่าอึดอัดใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะทหารนั้นมีวินัย เมื่อผู้บังคับบัญชาบอกอย่างไรก็ทำตามนั้น แต่ว่าภายในจิตใจนั้นเรารู้ไม่ได้ว่าคิดอย่างไร ท่านประธานรู้ดีว่าเรื่องนี้เป็นอย่างไรมา มีคนหนึ่งที่บออยู่ข้างบนท่านตั้งแต่ท่านเป็นเสนาธิการ ๆ เป็นผู้ช่วย ๆ เป็นรอง ๆ จนกระทั่งท่านไม่มีดวงที่จะเป็นผู้บัญชาการทหารอากาศ แต่มีดวงเป็นประธานสภา ท่านประธาน ถ้าหากว่า พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ซึ่งกระผมมีความรักนับถือ

นั่งอยู่ในเรือที่กำลังจะไปเกยหินโสโครก ในฐานะที่กระผมเคยเป็นครูบาอาจารย์ เป็นผู้บังคับบัญชาเก่ามาไม่ทำให้สติไว้แล้วอะไรจะเกิดขึ้น เรือชนหินโสโครกนั้น หินโสโครกอยู่ใต้น้ำ ไม่เห็นเรือแตก เสรีแล้วบ้านเมืองจะอยู่รอดหรือ อ่างเขาความมั่นคงขึ้นมา ไม่ถูกเคยอ้างกันมาแล้ว กระผมเคยเป็นเสนาธิการทหาร เคยเป็นตำแหน่งสูงมาแล้ว นั่งในสภากลาโหม กระผมยืนหยัดในหลักการว่า เมื่อครบเกษียณอายุแล้วต้องออก มีการต่ออายุทำประธานสภาก็นั่งอยู่ในสภากลาโหม จำได้ไหมว่า เสธ. ทวี นีละค้ำยัน ๒ ปีติด ๆ กัน ไม่ให้มีการต่ออายุ เมื่อไม่ต่อคนอื่นแล้วอย่าไปต่อตัวเอง แล้วผลเป็นอย่างไรท่านประธานที่เคารพ ผลเป็นอย่างไรเห็นชัดอยู่ เพราะฉะนั้นเราอย่าทำอะไรให้ผิดไปจากทำนองคลองธรรม อย่างนี้ถ้าเมื่อฉันเกษียณแล้วฉันไม่ใหญ่ ฉันจะต้องเอาฉันไม่ใหญ่นั้นให้แข็งแรงที่จะเกาะต่อไป ฉันไม่ใหญ่นั้นจะเจาจะครบ ฉันไม่ใหญ่นั้นแค้นกับท่านสมาชิกไบมาเกนที่ร่วมมือ พวกเราทหารทั้งหลาย เราจะต้องนึกว่าเมื่อเราร่วมกันมาสร้างประชาธิปไตย รักษาควมมั่นคงของชาติ ทหารเรามีหน้าที่อะไรเราทำอันนั้น เราสนับสนุนให้เกิดประชาธิปไตย แต่การกระทำครั้งนี้ กระผมเห็นว่าไม่ถูกหลักการจึงได้ขอขึ้นมากลุด ถ้าหากว่าเราขังดำเนินการต่อไป ซึ่งกระผมก็คิดว่าก็คงจะเป็นไปเช่นนั้น แล้ว พลเอกเปรม ก็ระอัครระอ่วน พวกเราก็ระอัครระอ่วน กระผมขอเรียนท่านประธานว่า มีคนไม่กี่คนหรือครบที่อยากจะต่ออายุให้ พลเอก เปรม ตินตูลานนท์ เพื่อจะมีโอกาสในการก้าวหน้าในทางต่าง ๆ ส่วนคนส่วนมากนั้นไปฟังมาแล้ว เขาก็บอกว่า แหม อัดอั้นตันใจจริง ๆ ไม่รู้จะทำอย่างไร อย่างมากก็จะอยู่เฉย ๆ ไม่คิดค้าน แต่ว่าการอยู่เฉย ๆ นั้นพวกเราไม่ได้อะไรเลย มีแต่จะเสื่อมลง ๆ ถ้าคนรักกันจริง มีอะไรจะเกิดเหตุร้ายขึ้นเราเตือนเสียก่อน อย่าให้เกิดแล้วถึงแก้ อันนี้กระผมก็ขอเตือนท่านทั้งหลายไว้ในฐานะที่พวกเราทั้งหลายก็เป็นผู้แทนปวงชน กระผมจำได้ว่า พลตรี ประมาณ ขอโทษต้องเอ่ยชื่อรองนายกรัฐมนตรีได้เคยกล่าวเสมอว่า เมื่อจะต้องเล่นการเมืองก็ต้องถอดเครื่องแบบออกมเล่นการเมืองอย่างกระผม ซึ่งกระผมก็ดำเนินการตามที่ พลตรี ประมาณ ได้เคยพูดไว้ ไปสมัครโน้นแม้อยู่สอน เพราะว่าถ้าขึ้นสมัครที่อื่นก็สู้เขาไม่ได้ แล้วก็ท่านผู้ซึ่งเองได้กล่าวนั้น ๒ ครั้ง ๒ ครา ว่าท่านไม่เป็นห่วงถ้าทหารจะปฏิวัติ กระผมเองกระผมก็

ไม่เป็นห่วงถ้าทหารจะปฏิวัติเพื่อความอยู่รอดของชาติ เพราะทหารมีวินัย ท่านได้กล่าวว่า ระวังเงาประชาชนปฏิวัติแล้วบ้านเมืองอยู่ไม่รอด นี่จำไว้ ๆ ท่านพูดอย่างไรอย่างนี้ กระทบอยู่ข้างบน ตอนนั้นท่านลืมเสียแล้วหรือกระทบมันอยู่ข้างบนนั้นเป็นรถแทร็คเตอร์ให้หัวหน้าพรรค ๆ หนึ่งบอกว่า พูดไปก็เสียเวลาเปล่า อย่างไร ๆ เขาก็เอาทั้งนั้น เหมือนกับเบ้าบีให้รถแทร็คเตอร์พัง กระทบเคยเป็นแทร็คเตอร์มาแล้ว ตอนนั้นท่านเป็นแทร็คเตอร์บ้างเออะ ท่านประธานที่เคารพ การที่เราจะมาก็กฎหมายฉบับทั่ว ๆ ไป ถ้าทำทั่วไปไม่เป็นอะไร แต่การมาแก้เพื่อจะให้ผู้บัญชาการทหารบกอยู่ต่อไปนั้น ท่านรู้หรือไม่ว่าข้างล่างมันดันขึ้นมา ดันขึ้นมาข้างในมันจะเกิดคดแล้วมันเกิดหัก ไม่มีใครที่จะบอกว่าทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อย ไม่มีอะไรครับ โอ๊ย กระทบได้อินมาตั้งแต่เป็นร้อยโทแล้ว มันมีครับมันมี เพราะฉะนั้นกระทบขอเรียนท่านสมาชิกที่เคารพทุกท่านทั้งหลายไว้ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างมีการเปลี่ยนแปลงไปตามเรื่องตามราว ตามดวง แต่อย่างไรก็ตามกระทบก็รู้ว่าพระราชบัญญัติอันนี้คงจะผ่านแน่ ก็อยากจะให้ข้อคิดเห็นไว้อันหนึ่งว่า การที่จะให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัยฝ่ายเดียวในการที่จะต่ออายุผู้ใดนั้น ขอให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัยต่ออายุผู้ใดแล้วเอาชื่อผู้นั้นมาเสนอในสภาเพื่อให้สภารับรอง อันนี้กระทบว่าจะบาซัน นี่แหละกระทบก็มีเรื่องที่คุณต๋านนั้นก็หวังว่าท่านทั้งหลายคงจะเข้าใจกระทบดี ขอบขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : รัฐบาลโดนจวกมามากแล้วนะครับ แก่เสียทีหรือไม่ครับ

พลตรี ประมวล อติเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ผมต้องขอขอบคุณบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ให้เหตุผลต่าง ๆ นานาเวลานั้น ซึ่งเป็นหลักของประชาธิปไตยซึ่งเราก็อยอมรับ เพราะฉะนั้นมีบางท่านซึ่งกล่าวว่าที่รัฐบาลดำเนินการมานี้ไม่ถูกต้องหลักประชาธิปไตยนั้น ผมก็คิดว่าจะเป็นคำกล่าวซึ่งจะไม่ถูกต้องนักในสถานที่นี้เราต้องยอมรับว่าเป็นสถานที่ของนักประชาธิปไตย รัฐบาลเมื่อจะออกกฎหมายหรือเมื่อจะอะไรก็ได้กระทำไปตามลำพังในความคิดของตนเอง ก็ได้เสนอต่อรัฐสภาแห่งนี้ต่อบรรดาท่านผู้เป็นประชาธิปไตยทั้งปวง เพราะฉะนั้นผมก็จึงคิดว่าที่รัฐบาลได้ดำเนินการมานั้นนั้นก็ถูกต้องทำนองคลองธรรมของหลักประชาธิปไตยทุกประการ ท่านจะถือว่ามีสิ่งใดที่ไม่ตรงกับความคิดของท่านแล้วนั่นคือไม่ใช่ประชาธิปไตย ผมก็คิดว่าหลัก

อันนี้เห็นจะไม่ถูกต้องนัก ต้องถือว่าความคิดเห็นของเสียงส่วนใหญ่ ซึ่งอันนี้เป็นหลักที่ถูกต้อง ผมก็หวังว่าบรรดาท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องซึ่งเข้าไปตามทีกล่าวมาแล้วตั้งนั้นก็น่าจะคิดในหลักเดียวกัน

สำหรับเรื่องความมั่นคงของประเทศนั้นก็สุดแท้แต่ความคิดเห็นของแต่ละท่าน อย่างบางท่านก็บอกว่าต้องเอาเรื่องของเศรษฐกิจก่อน บางท่านก็ตั้งว่าเอาเรื่องของทหารก่อน อันนี้ก็สุดแท้แต่ความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ซึ่งเราจะไปบังคับกันไม่ได้ แต่ในฐานะที่เป็นรัฐบาลก็ต้องมีความรับผิดชอบทางด้านความมั่นคงทุกด้านไป เพราะฉะนั้นในหลักที่ผมได้เรียนมานี้ จึงได้เสนอต่อรัฐสภาแห่งนี้ว่าตามหลักการและเหตุผลซึ่งรัฐบาลได้เสนอมานี้ก็สุดแท้แต่รัฐสภาจะมีความเห็นเป็นอย่างไร รัฐบาลก็มีความเห็นตั้งที่ได้กราบเรียนไปแล้ว และมีท่านที่คัดค้านไม่เห็นด้วยก็ได้แสดงความคิดเห็นไปแล้ว ซึ่งอันนี้ผมก็เห็นว่าเป็นหลักประชาธิปไตยซึ่งเราจะต้องฟังกันทั้ง ๒ ด้าน ก็สุดแท้แต่ท่านจะพิจารณาอย่างไร รัฐบาลนั้นก็ยอมรับที่จะฟังตามความคิดเห็นของรัฐสภาที่อยู่ตลอดเวลา ผมขอกล่าวเรียนท่านนี้แหละครับ ขอบพระคุณครับ

นายยงยุทธ ชติยนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ยงยุทธ ชติยนนท์ ส.ส. ร้อยเอ็ด พรรคชาติไทย ในการอภิปรายตั้งแต่ช่วงเช้ามานี้เป็นที่เข้าใจดีว่าอะไรเป็นอะไร กระผมจึงขอปิดอภิปรายครับ ขอผู้รับรองด้วยครับโปรดยกมือขึ้นนะครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : คุณยงยุทธ ขอเสนอปิดอภิปราย มีท่านผู้ใดจะขอเปิดต่อหรือไม่ครับ เสนอมาแล้วขอผู้รับรองด้วยครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมคิดว่าประชาธิปไตยนั้นต้องอาศัยเหตุผล ไม่ใช่อาศัยพวกมาก กระผมคิดว่ารัฐบาลเองจะใจกว้างและท่านสมาชิกที่ลุกขึ้นเสนอปิด ให้มีการปิดอภิปรายนั้นท่านเป็นผู้แทนปวงชนเสียเปล่าครับ ไม่รู้จักหน้าที่ของ....

ประธานรัฐสภา : เตี่ยครับ เองง่าย ๆ นี้ก่อนว่าจะขอเปิดต่อหรือเปล่าครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรีสะเกษ) : กระผมขอเสนอให้มีการเปิดอภิปรายต่อไป ขอผู้รับรองเยอะ ๆ ด้วยครับ (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : เอาละนะครับ คุณหญิงทศเสนอเปิดอภิปราย แล้วก็มีผู้รับรอง เอ้า ว่าอย่างไร

นายยงยุทธ ขัตติยนนท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพครับ เมื่อกันท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้กล่าวพาดพิงถึงกระผมว่าเป็นผู้แทนปวงชนหรือเปล่า กระผมนั้นก็ถูกเลือกตั้งมาจากประชาชนชาวจังหวัดร้อยเอ็ดเหมือนกัน เพราะฉะนั้นกระผมขอให้ท่านผู้เกี่ยวข้องที่เคารพที่พูดเมื่อกัน โปรดได้ถอนคำพูด

ประธานรัฐสภา : เอ้าว่าอย่างไร

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตรีสะเกษ) : กระผมมาใคร่ครวญดูแล้วก็เห็นว่าคุณยงยุทธท่านได้ปฏิบัติหน้าที่ผู้แทนราษฎรในฐานะของท่านที่สนับสนุนรัฐบาล เพราะฉะนั้นกระผมขอลอนครับ

ประธานรัฐสภา : ครับขอบคุณมากครับ เานะครับ คุณปิยะฉัตร ขอเปิดอภิปรายต่อไปมีผู้รับรอง และคุณยงยุทธขอเปิดอภิปรายมีผู้รับรองเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า สมควรจะเปิดอภิปรายต่อไปหรือจะปิดอภิปราย ท่านผู้ใดเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๙๑ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรปิดอภิปราย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๔๖ คน)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเห็นสมควรเปิดอภิปรายต่อไป ๙๑ ท่าน เห็นสมควรปิดอภิปราย ๒๔๖ ท่าน ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย

ต่อจากนี้ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการฉบับนี้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ ... ไหนครับว่าอย่างไร

นายบุญเกิด พิมพ์วรรณชลากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเกิด พิมพ์วรรณชลากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดขอนแก่น พรรคพลังใหม่ กระผมขอเสนอญัตติด่วน ก่อนจะรับหลักการนี้ขอให้เป็นการลงคะแนนลับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : คุณบุญเกิดขอเสนอให้ลงคะแนนลับนะครับ ต้องมีผู้รับรอง ๓๐ คนครับ

นายบุญเกิด พิมพ์วรรณชลากุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ขอนแก่น) : ขอความกรุณาหน่อยครับ ท่านผู้ใดเห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานรัฐสภา : ว่าอย่างไรครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชุมพร กระผมขอเสนอให้ลงมติโดยเปิดเผยครับ ขอผู้สนับสนุนครับ

ประธานรัฐสภา : ข้อ ๕๕ ของข้อบังคับฯ บอกว่าถ้าคณะรัฐมนตรีหรือสมาชิกขอให้ลงคะแนนลับมีผู้สนับสนุน ๓๐ คนและก็ต้องลงคะแนนลับครับ ถ้าไม่อย่างนั้นต้องแจ้งใช้ข้อบังคับฯ ครับ ที่นี้อาจจะถามว่าครบหรือเปล่าผู้ที่รับรอง มีผู้รับรอง ๕๐ คนครบครับ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๖๑ นะครับ การออกเสียงลงคะแนนลับมีวิธีปฏิบัติว่าอย่างไรครับ

นายชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ เมื่อก่อนที่เราจะประชุมนี้มีญัตติของคุณเปี่ยมณัฐ วิชวารักษ์ เสนอมาแล้วว่า ถ้าได้หรือที่ประชุมแล้วว่าขอให้ไม่ให้มีการลงคะแนนลับ

ประธานรัฐสภา : คุณบิษยะฉัตรขอยกเว้นข้อบังคับ ฯ ข้อ ๑๐ เท่านั้นนะครับ
ข้อ ๑๐ ข้อเดียวครับ ไม่ใช่เรื่องลงคะแนนลับ การลงคะแนนลับก็คือเขียนเครื่องหมาย
บนแผ่นกระดาษใส่ซองที่เจ้าหน้าที่จัดให้ ผู้เห็นด้วยให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ผู้ไม่เห็นด้วย
ให้เขียนเครื่องหมาย × ส่วนผู้ที่ไม่ออกเสียงให้เขียนเครื่องหมาย ๐ ต่อจากนั้นขอให้เจ้าหน้าที่
แจกซองไปยังสมาชิกทั้งหลาย

(เจ้าหน้าที่ได้นำแผ่นกระดาษใส่ซองสำหรับลงคะแนนแจกให้แก่สมาชิกในที่
ประชุมโดยทั่วกัน)

นายปรุงศักดิ์ ไชยหาญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ท่าน
ประธานที่เคารพ กระผม ปรุงศักดิ์ ไชยหาญ จากมหาสารคาม พรรคชาติไทย ยังไม่ค่อย
กระจ่างชัดในการที่จะเขียนลงไปในกระดาษ ขอความกรุณาท่านประธานได้ทำความเข้าใจ
ต่อสมาชิกอีกครั้งหนึ่งครับ

ประธานรัฐสภา : ครับ ประเดี๋ยวผมจะอธิบายอีกทีครับ

นายปรุงศักดิ์ ไชยหาญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (มหาสารคาม) : ขอบคุณ
ครับ

ประธานรัฐสภา : ขอประธานโทษนะครับ ผมขอตั้งกรรมกาวนบัตรแนบฝ่าย
ละ ๓ ท่าน นะครับ ฝ่ายสมาชิกสภาผู้แทนขอเชิญ คุณบุญจะ เกสรทอง คุณเย็นจิตต์
ระพีพัฒน์ คุณบุญเกิด พิมพ์พรเมธากุล ทางฝ่ายวุฒิสมาชิกขอเชิญ คุณประจักษ์ สว่างจิตร
คุณณรงค์ จารุเศรษฐี แล้วก็ คุณชุมพล โลหะชาละ

สำหรับท่านสมาชิกที่จะลงคะแนนนะครับ ขอให้เป็นที่ไปตามข้อบังคับ ข้อ ๑๐
(๒) คือเขียนเครื่องหมายบนแผ่นกระดาษใส่ซองที่เจ้าหน้าที่จัดให้ ผู้ที่เห็นสมควรรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้กาเครื่องหมาย ✓ ผู้ที่ไม่เห็นด้วยให้เขียนเครื่อง
หมาย × และผู้ที่ไม่ออกเสียงให้เขียนเครื่องหมาย ๐

ต่อจากนี้เลขานุการรัฐสภาจะได้อ่านรายชื่อท่านสมาชิกที่ละคนละครั้ง แล้ว
ท่านที่ได้รับการระบุชื่อ ก็ขอให้นำของเขียนเครื่องหมายมามอบให้คณะกรรมการครับ
เชิญเลขานุการรัฐสภาดำเนินการได้ครับ

(เลขานุการรัฐสภาได้เรียกชื่อสมาชิกตามลำดับอักษรชื่อ ให้หน้าของที่ใส่แผ่น
กระดาษออกเสียงลงคะแนนมาใส่ลงในภาชนะที่จัดไว้ในที่ประชุมเป็นรายคนจนครบ คณะ
กรรมการตรวจนับคะแนนทำการตรวจนับคะแนน เมื่อได้ทำการตรวจนับคะแนนเสร็จ
แล้วเสนอผลต่อประธานรัฐสภา)

ประธานรัฐสภา : ขอประทานโทษนะครับ โปรดให้ความสนใจหน่อยครับ
หวยคุ้มเกล้าออกแล้วครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่...)
พ.ศ.... มีท่านสมาชิกเห็นสมควรรับหลักการ ๓๐๐ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๐๖ ท่าน
ไม่ออกเสียง ๒๙ ท่าน ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ทางรัฐบาลจะต้องกรรมาธิการอย่างไรครับ

พลตรี ประมวล อติเรกสาร (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีแก้อยู่เพียง ๒ มาตราเท่านั้น ผมใคร่ขอความกรุณาจาก
รัฐสภาขอประชุมพิจารณา ๓ วาระเลยครับ กรรมาธิการเต็มสภา

ประธานรัฐสภา : รัฐบาลขอเสนอกรรมาธิการเต็มสภา ประชุมรวดเดียว ๓
วาระ มีท่านผู้ใดขัดข้องบ้างครับ
(ไม่มีสมาชิกขัดข้อง)

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดขัดข้องก็ให้เป็นที่รัฐบาลเสนอแนะครับ
ต่อไปนี่เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ซึ่งถือว่าเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒
ของสภากับการพิจารณาของกรรมาธิการร่วมกันไป และสมาชิกทุกท่านมีฐานะเป็นกรรมา
ธิการ ขอเชิญเลขานุการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขานุการรัฐสภา) :

แก่ราชการในพระองค์ คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติให้ต่อเวลาราชการให้รับราชการต่อไปอีก คราวละหนึ่งปี จนถึงอายุครบหกสิบห้าปีก็ได้

“ความในมาตรานี้มีให้บังคับแก่ข้าราชการการเมือง”

นายฤทธิ อินทนันท์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ฤทธิ อินทนันท์ ส.ส. จากจังหวัดเชียงใหม่ พรรคสันติธรรม กระผมขอแปรญัตติในมาตรา ๑๔ “ข้าราชการซึ่งมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการ เมื่อสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์นั้น เว้นแต่ในกรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ ในการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่นแก่ราชการในด้านการศึกษา หรือการพัฒนาประเทศ หรือเป็นกรณีข้าราชการพลเรือนในพระองค์ สมุหราชองครักษ์ และรองสมุหราชองครักษ์ ซึ่งมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์แก่ราชการในพระองค์ คณะรัฐมนตรีจะอนุมัติให้ต่อเวลาราชการให้รับราชการต่อไปอีก คราวละหนึ่งปี จนถึงอายุครบหกสิบห้าปีก็ได้” กระผมขอเพิ่มข้อความในวรรคแรกว่า “ทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาเสียก่อน” เหตุผลที่จำเป็นต้องแปรญัตติเป็นอย่างนี้ ก็เนื่องจากที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายกันเมื่อกี้ว่า ทำให้ในกรณีที่เราจะต่ออายุให้ท่านผู้ใดนั้นท่านไม่จะต้องให้บุคคลเพียงกลุ่มหนึ่ง ๒๐ คน ๓๐ คน คือคณะรัฐมนตรีเป็นผู้ตัดสินใจ ในกรณี ซึ่งจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงในอนาคตก็คือว่า กระผมไม่ได้หมายถึงรัฐบาลชุดไหนนะครับ ซึ่งอาจจะเกิดว่า ถ้ากระผมสมมุติอยู่ในตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งเงินตำแหน่งทองอยู่ หากสามารถที่จะทุจริตคอร์รัปชันเข้าอยู่ในตำแหน่งนี้ได้ ปีหนึ่งตั้งเป็นร้อยล้านพันล้าน หรือ ๕๐ ล้าน ๖๐ ล้านก็ตาม กระผมก็สามารถที่จะเข้าไปติดต่อกับรัฐมนตรีซึ่งมีจำนวนอยู่เพียงหยิบมือหนึ่ง โดยให้เงินให้ทองหรืออะไรก็ตาม เมื่อเป็นเช่นนั้นความยุ่งยากก็จะตามมา เพราะการที่จะตัดสินใจใครควรจะมีความสามารถที่จะต่ออายุราชการรับราชการไปอีกนั้น ไม่ควรจะเป็นคณะรัฐมนตรีเท่านั้น ควรจะให้ประชาชนเข้าได้มีส่วนตัดสินใจด้วย และประชาชนนั้นคนเป็นล้านเขาไม่สามารถจะมาตัดสินใจได้หรอก ก็เราเอาตัวแทนของพวกเราที่อยู่ในรัฐสภานี้ ทั้งที่

เลือกตั้งและแต่งตั้งเป็นผู้ตัดสินอีกครั้งหนึ่ง กระผมขอเสนอเหตุผลท่าน ขอขอบคุณ
 ครั้น

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อบุบลราชธานี) : ท่าน
 ประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ จากอบุบลราชธานี กระผมขอ
 แปรญัตติในมาตรา ๑๙ ก่อนบรรทัดสุดท้ายวรรคหนึ่ง โดยขอตัดข้อความที่ว่า “จนถึง
 อายุครบหกสิบห้าปี” ออก ซึ่งจะเหลือข้อความในตอนสุดท้ายว่า “คราวละหนึ่งปี” ก็ได้
 เหตุผลก็เนื่องจากการต่ออายุราชการนั้นก็ต้องอาศัยว่าให้ต่อได้โดยหลักคราวละหนึ่ง
 ปี เพราะฉะนั้นเราไม่มีหลักเกณฑ์อะไรที่จะเป็นเครื่องวัดว่าคนอายุ ๖๕ ปีกับ ๗๐ ปี
 อาจมีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมต่างกัน เพราะพื้นฐานทางด้านสุขภาพอนามัยของ
 คนก็ย่อมต่างกัน เพราะฉะนั้นถ้ามีวัตถุประสงค์หรือเจตนารมณ์ของกฎหมายต้องการอายุ
 ให้ต่อ โดยมีหลักว่า เพื่อความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคง
 ของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์อย่างยิ่งแก่ราชการในด้านการศึกษา หรือในการ
 พัฒนาประเทศ คนอายุ ๘๐ ปีก็น่าจะมีความจำเป็นด้วย เหตุใดจึงจะต้องเอาอายุ ๖๕ ปี
 ๖๖ ปี ๖๗ ปี เป็นการจำกัดในการที่จะต่ออายุราชการ กระผมจึงเห็นว่าใครเห็นว่าเหมาะ
 สมก็ต่อไปเรื่อย ๆ ก่อนจะถึงตาย ก็ไม่น่าจะเสียหาย เพราะคนเราเมื่อมีสุขภาพสมบูรณ์
 อะไรจะเป็นเครื่องวัดว่าขาดความสามารถหรือไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นเมื่อมีหลักอย่างนี้
 ท่านผู้เป็นประธาน กระผมจึงขอตัด ขอแปรญัตติตัดข้อความคำว่า “จนถึงอายุครบ
 หกสิบห้าปี” ออก แล้วได้ข้อความใหม่ดังที่กระผมได้ประธานกราบเรียนแล้ว กระผมขอ
 ขอมพระคุณ

ประธานรัฐสภา : เป็นอันว่า ๖๖ ปีอย่างผมก็ยังได้นะ เชิญครับ

นายญาติ ไหวติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่
 เคารพ กระผม ญาติ ไหวติ แห่งจังหวัดสุรินทร์ ขอแปรญัตติตัดข้อความในมาตรา ๑๙
 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมและใช้แทน ดังต่อไปนี้ คือขอตัดคำว่า “เว้นแต่ในกรณีที่มีความจำเป็น
 อย่างยิ่ง เพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักร หรือเพื่อประโยชน์
 อย่างยิ่งแก่ราชการในด้านการศึกษา หรือพัฒนาประเทศ หรือเป็นกรณีข้าราชการพลเรือน

ในพระองค์ สมหารของครักษ์และรองสมหารของครักษ์” ออกทั้งหมดตอนนั้นคงเดิม
 ทั้งนี้ทั้งนั้น เนื่องจากมีเหตุผลว่า ร่างพระราชบัญญัติที่รัฐบาลเสนอมานี้เป็นการขัดกับ
 รัฐธรรมนูญบางมาตรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีข้าราชการพลเรือนในพระองค์กิติ สมุห-
 ราชของครักษ์กิติ และรองสมุหราชของครักษ์กิติ ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕ ได้บัญญัติไว้ว่า
 “การแต่งตั้งและการให้ข้าราชการในพระองค์และสมุหราชของครักษ์พ้นจากตำแหน่ง ให้
 เป็นไปตามพระราชอัชฌาไย” การตรากฎหมายอย่างนี้เป็น การขัดกับรัฐธรรมนูญและก็เป็น
 การละเมิดองค์พระมหากษัตริย์อีกด้วย เพราะฉะนั้นคำนี้ คำว่า “หรือเป็นข้าราชการ
 พลเรือนในพระองค์สมุหราชของครักษ์และรองสมุหราชของครักษ์” ซึ่งมีความจำเป็นเพื่อ
 ประโยชน์แก่ราชการในพระองค์” กระผมขอตัดออกทั้งหมด เพื่อไม่ให้ขัดต่อรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๑๕ อีกประการหนึ่งนั้น การตรากฎหมายต้องมีความเสมอภาคกัน ทั้งนี้เพื่อให้เป็น
 ไปตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๓ คือกระผมขอตัดความเหลือเกินครับ รู้สึกว่าจำเป็นจะต้อง
 ขอเวลารบกวนสักเล็กน้อย ในมาตรา ๒๓ นั้นได้บัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมเสมอภาคใน
 กฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน” เมื่อมีการบัญญัติไว้อย่างนี้แล้ว
 กลับมาตรากฎหมายขึ้นมาอีกเพื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือเพื่อคณะใดคณะหนึ่งรวมใน
 ๓-๔ คณะตามที่ยกตัวอย่างมานี้ กระผมเห็นว่า เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญและไม่ชอบด้วย
 เพราะฉะนั้นจึงขอตัดออกหมด ให้เหลือคำว่า มาตรา ๑๕ ข้าราชการซึ่งมีอายุครบ ๖๐ ปี
 บริบูรณ์แล้ว เป็นอันพ้นจากราชการโดยไม่ต้องให้คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้ต่อเวลาราชการ
 ให้รับราชการต่อไปอีกคราวละ ๑ ปีจนถึงอายุ ๖๕ ปีก็ได้ครับ มันกว้างดีและได้เสมอภาค
 กันหมด ผู้น้อย ผู้ใหญ่อะไรก็ได้เท่ากันหมด ท่านประธานก็ถ้ายังรับราชการอยู่ก็ได้เท่ากัน
 ไปหมดเลยที่เดียววิธีนี้เสมอภาคและเป็นไปตามรัฐธรรมนูญด้วย กระผมจึงขอแปรญัตติ
 ดังกราบเรียนมาครับ

ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใดจะแปรญัตติข้อไหนครับ มี ๓ ท่านแล้วนะครับ
 ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะคงไว้ตามร่างเดิมหรือจะแก้ไขตามที่ผู้แปรญัตติ ถ้าแก้ไข
 ก็จะได้ตามว่าจะแก้ไขตามที่ท่านผู้ใดทั้ง ๓ ท่านนะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตาม
 ร่างเดิม โปรดยกมือขึ้นครับ

๔๔

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕๒ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้มีการแก้ไขตามที่ผู้มีแปรมติได้โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ประธานรัฐสภา : มาตรา ๓ มีท่านสมาชิกเห็นสมควรให้ยื่นไว้ตามร่างเดิม ๒๕๒ ท่าน เห็นสมควรให้แก้ ๑๕ ท่าน ก็เป็นอันว่ามาตรา ๓ คงไว้ตามร่างเดิม ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสาม ของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๙๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๐๔

ประธานรัฐสภา : จบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ก่อนจะพิจารณาในวาระที่ ๓ มีคุณประเสริฐ บุญสม กับพวกรวม ๓๐ คนยื่นญัตติมาว่า ในการลงคะแนนของดื้อใช้ข้อบังคับข้อ ๕๙ คือเรื่องลงคะแนนลับ เพราะว่ากลัวจะเสียเวลา คุณประเสริฐอยากจะให้ลงคะแนนเปิดเผยถ้าไม่มี ใครคิดอ่านจะลงคะแนนลับก็ไม่ต้องเอาญัตตินี้ขึ้นมาพูดนะครับ จะมีใครคิดอ่านลงคะแนนลับหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานรัฐสภา : ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องนะครับ

ต่อไปนี้เป็นกรพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นสมควรประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ฉบับที่ . . .) พ.ศ. . . . เป็นกฎหมายหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๒๕๓ คน)

ประธานรัฐสภา : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๙ คน)

ประธานรัฐสภา : มีท่านสมาชิกเห็นสมควรให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ๒๕๓
ท่าน ไม่เห็นด้วย ๑๕ ท่าน ก็เป็นอันว่ามติของที่ประชุมนี้ ให้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้
วันนี้เกินเวลามากแล้ว ผมกราบขอภัยด้วยนะครับ ส่วนระเบียบวาระที่เหลือขอให้
เลื่อนไปก่อน วันนี้ขอปิดประชุม ขอขอบพระคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

Digital Object
National Assembly Library

ผู้จัดรายการการประชุม

เยาวเรศ นवलสกุล
ทิพรัตน์ สาคประดับ
ประเสริฐ ปันสิน
อัมพา กันทิโกวิทย์
กฤษณา มิ่งสุวรรณ
สัมฤทธิ์ คงเลิศ
พัชรี ไชคำพา
ชลอลักษณ์ ธรรมผล
วัฒน์ เหมือนรัตน์
สตีมา คุ่มมงคล
รุจิรา เมล็ดแดง
อนงค์ โต๊ะประดับ

ประไพศรี แดงอินทวัฒน์
สมบัติ จันทร์ไพจิตร
กรรณา พิมพ์สุวรรณ
อรสา เจียมเจริญ
สมชาย ดาวอุดม
นนทลี จำป๋อง
บุษราคัม สกลวารี
ปราณี เอกรัตนากุล
ชนิกา ศรีสมวงศ์
อาภรณ์ พงษ์นาค
สุดคะเนิง ดิษมาธิคม

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

Digital Object
National Assembly Library

พลเอก ประสาร อมาตยกุล

พลโท เริงฤทธิ์ รุมาคม

พลเอก เกียรติศิลป์ กัลยาณกุล

พลเรือตรี สำอาง กวีโสภณ

พันเอก กมล เรืองวุฒิ

นาวาอากาศเอก มนูญ อัมมรานนท์

นาวาอากาศเอก สมรวย อาจสัจจร

สมพงษ์ ตริสุทธิ์

พลโท แสงว จามรจันทร์

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๒ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

สภาผู้บรองในคราวประชุม

ครั้งที่...../.....(.....)

วันที่.....

ประธานรัฐสภา

Digital Object
National Assembly Library

รายงานการประชุมรัฐสภา (คณะกรรมการตรวจแล้ว แต่รัฐสภายังมิได้รับรอง)

รายงานการประชุมรัฐสภาครั้งนี้ คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมของวุฒิสภาได้ตรวจแล้ว แต่รัฐสภายังมิได้รับรอง เนื่องจากถึงคราวที่สมาชิกวุฒิสภาออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามของสมาชิกทั้งหมดของวุฒิสภาโดยวิธีจับสลากเมื่อครบสองปี ตามความในมาตรา ๘๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ โดยวุฒิสภาได้ดำเนินการจับสลากเพื่อให้สมาชิกออกจากตำแหน่งเป็นจำนวนหนึ่งในสามเมื่อวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๒๔

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมรัฐสภาครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๒๔ วรรคสอง ซึ่งนำมาใช้โดยอนุโลมในการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ตามความในมาตรา ๑๕๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑

สงวน คำวงษา

(พันเอก สงวน คำวงษา)

เลขาธิการรัฐสภา